ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ

Δῶρον Δραχμῶν 3 ἕως 32,50

Οἱ ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομηταὶ εἰς τὴν «Διάπλασιν» διὰ τὸ 1915 πρὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου ἐ. ἔ., καθὼς καὶ οἱ ἀνανεοῦντες πρὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου ἐ. ἔ., τὴν συνδρομήν των διὰ τὸ 1915, ἔχουν τὸ προνόμιον νὰ γοράσουν τοὺς τόμους τῆς «Διαπλάσεως» τῶν ἐτῶν 1899 ἕως 1905, ὅλους μαζὶ ἢ χωριστὰ ἕνα ἕκαστον, τιμώμενον ἀρχικῶς δραχ. 7, ἀντὶ δρ. 4 μόνον (καὶ χρυσόδετον ἀντὶ δραχ. 7), τοὺς δὲ τόμους τῶν ἐτῶν 1906 ἕως 1914, ὅλους μαζὶ ἢ χωριστὰ ἕνα ἕκαστον, τιμώμενον ἀρχικῶς δραχ. 8, ἀντὶ δρ. 4,50 μόνον (καὶ χρυσόδ. ἀντὶ δρ. 7,50)

Αἱ ἄνω τιμαὶ εἶνε διὰ τοὺς παραλαμβάνοντας τοὺς τόμους ἐκ τοῦ Γραφείου μας. Οἱ παραγγέλοντες νὰ σταλοῦν ταχυδρομικῶς πρέπει νὰ προσθέτουν διὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἑκάστου τόμου λεπτὰ 50 οἱ ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ δρ. 1 οἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.

Τὰ πρὸς τοῦτο διατιθέμενα ἀντίτυπα εἶνε 50 ἐξ ἑκάστου τόμου, δηλαδὴ τόμοι ἐν ὅλῳ 800, τοὺς ὁποίους θὰ γοράσουν ὅσοι προλάβουν νὰ ἐπωφεληθοῦν τοῦ προνομίου πρὶν ἐξαντληθοῦν.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 21ης Δεκεμβρίου.

480. Δεξίγριφος

Τὴν πρόθεσιν μὲ μέρος
Τοῦ στόματος ἑνώνεις
Καὶ τραγικὸν ἀργαῖον
Ἀμέσως φανερώνεις.

Ἐστάλη ἀπὸ τὴν Μανιῶδη Ταξειδιώτισσαν

481. Μεταγραμματισμὸς

Στὴν Μεσόγειον θὰ μεύρῃς.
Ὅπως εἶμαι ἂν μάφίσῃς·
Ἕνα γράμμ' ἂν μοῦ ἀλλάξῃς
Στ' ἀγριὰ ζῶα νὰ κυττάξῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γιγαντομάχου Ἕλληνος

482. Συλλαβικὸν Μωσαϊκὸν μετ' Ἀναγραμματισμοῦ

Ἂν ἀπὸ μίαν συλλαβὴν
Γάτα καὶ σκύλος δώσουν,
Ἕνα πουλὶ ποὺ τρώγεται
Εὐθὺς θὰ σοῦ σκαρώσουν.
Ἂν τώρα θέλῃς τὸ πουλὶ
Νὰ τἀναγραμματίσῃς,
Θὰ γίνῃ ἐν τετράποδον,
Ποὺ τρώγεται ἐπίσης.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ἑλληνοπουλο τοῦ Αἴμου

483. Αἴνιγμα

Εἰς τὸ κράτος μου τελεία
Βασιλεύει ἀναρχία·
Νά, ἡ καμαριερα πάει
Πολὺ πρὶν ἀπ' τὴν κυρία·
Ὁ καθένας καβαλλάρης
Εἶνε πίσω ἀπ' τἄλογό του
Καὶ ὁ βουλευτὴς βαδίζει
Μπρὸς ἀπ' τὸν πρωθυπουργό του.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βαλκανικῆς Συμμαχίας

484. Ψαροκόκκαλον

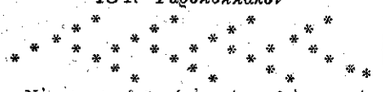

Νὰντικατασταθοῦν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων οὕτως ὥστε νὰναγνιώσιωνται κατὰ σειρὰν: μέλος τοῦ σώματος, ἄνθος εὐῶδες, ξύλον χονδρόν, τόπος ἀνθηρός, μέρος τῆς ἐνδυμασίας, φυτὸν χρήσιμον, νῆσος τοῦ Αἰγαίου καὶ πόλις τῆς Μακεδονίας.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ταλαιπωρημένο Δωδεκάνησο

485—490. Μαγικὸν Γράμμα

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνὸς γράμματος ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, ὁ ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄνευ ἀναγραμματισμοῦ, ἄλλαι τόσαι λέξεις:

κηρός, λίθος, βέλος, κόρος, ἅρμα, κώμη.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μικρασιάτου

491. Ἀκροστιχὶς ἐξ Ἀντιθέτων

Νὰ εὑρεθοῦν ἀντίθετα τῶν κατωτέρω λέξεων τοιαῦτα, ὥστε τἀρχικά των νὰ σχηματίζουν τὸνομα ἀρχαίου περιηγητοῦ ἢ προσώπου τῆς πατρίδος του:

Εἰρήνη, ἐπιμελής, χαμηλός, πλατύς, πιστός, ἥττα, διάφορος, Μεσημβρία, ἀμαθής.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐρημίτιδος

492. Φωνηεντόλιπον

τν - πρτν - τ - πθμτ - γφρ - τν - δτρν

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κύματος τοῦ Ἰονίου

493. Γρῖφος

πρα
πρα πρα
ΒΑΜ δ' την
πρα πρα
πρα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀπτέρου Νίκης

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσ. τῶν φύλ. 25,26,27,28,29

249. Ψυχὴ (ψτ. χτ.) — 250. Πύρρος - Πύργος. — 251. Καβάλλα.

252. ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΑΤΟΝ
ΠΑΡΑΔΕΙΣΙΟΝ
ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ
ΤΕΜΕΝΟΣ
ΙΑΝΟΣ
ΣΟΣ
Σ

253. *Σαμουὴλ* (ΜητερίτΣΑ ΜΟΥ ΗΛθε...)—254.—258. *Φώκη* ("ΗΚΩ Φέρων...) 2, "*Γαινα* (ΑΝΙΑ Ὑπεχώρησεν...) 3, *Αἴξ* (ἀΞΙΑ...) 4, *Λύκος* (δημαγωγὸΣ Ο ΚΥΛων.) 5, *Δάμα* (πολλΑ ΜΑΛλιά...) — 259. ΑΜΝΟΣ - ΑΕΤΟΣ (Ἀργία, ΜΕρος, ΝόΤος· Ὀσιος, ΣάλοΣ.) —260. Κάθε κακὸν δὲν εἶνε βλαβερόν. — 261. *Ἔρων μίσει* (ἔρ ἤν - μ' εἰς ι).

262. Κεράστιον (κέρας, ἴον.) — 263. Γέρων - Γέλων.—264. Τάγος - γάτος.

265. **ΑΙΜΩΝ**
ΠΡΑΓΑ
ΚΡΙΟΣ
ΤΡΟΙΑ
ΜΥΣΙΑ

266. ΦΩΚΥΛΙΔΗΣ
ΑΝΤΑΙΟΣ
ΣΙΜΩΝ
ΜΙΑ
Α

267. *Ἡ ἐπιμέλεια νικᾷ ὅλας τὰς δυσκολίας.* (Ἡ ἀνάγνωσις κατὰ στήλας, ἀριστερόθεν καὶ δεξιόθεν ἐναλλάξ· ἀριστερόθεν ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω, καὶ δεξιόθεν ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω.) —268—272. Διὰ τοῦ Π: *πεῖρα, ποῦς, πυρά. Πάρις, Πύλος.*—273. ΑΘΗΝΑΙ - ΑΡΑΤΟΣ (ΑΐΑΣ, ΘέΡος, ΙΣΑΐας, ΝόΤος, ΆρΟτρον, Ἰάσων.)

274. Σόλων (σόλ» ὤν.)—275. Ἴσις (ι, σῦς.) —276. Κάπρος - καπρός.

277.
Κ
ΡΙΣ
ΡΩΜΟΣ
ΚΙΜΩΛΟΣ
ΣΟΛΩΝ
ΣΟΣ
Σ

278. ΣΑΛΑΜΙΣ
Α Α Ο Τ
ΑΑΚΩΝΙΑ
Α Ω Α Μ
ΜΟΝΑΧΟΝ
Ι Ι Ο Ο
ΣΤΑΜΝΟΣ

279. *Βοῦς*. δοῦς, ὀδοῦς, ὀδός, ὀρρός, σορός, σοφός. — 280. Οἱ χωρισμοὶ δὲν εἶνε χωρὶς μί, αἱ ἑνώσεις εἶνε χωρὶς μί.—281. ΓΥΑΡΟΣ (Γέρων, Ὕψηλός, Ἄφοβος, Ρυπαρός, Ὀρεινός, Σκοτεινός.)—282. Ὃν ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει.—283. *Μὴ τὰ ἥδιστα, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα.* (Μτ, τά, ἥδ' εἰς τᾶ - ἄλατα - βέλτ' εἰς τά.)

284. Ποσειδὼν (πῶς, ἰδών.)—285. Ἀδινῶν (α, δῆ, νῦ. ὤν.) — 286. Ὁπλίτης - πολίτης. — 287. Δῆλος - Μῆλος - μέλος.

288.
Σ ΙΜΩΝ
Α **Υ** ΚΟΣ
ΜΕ **Κ** ΚΑ
Σ **Ο** ΛΩΝ
Ν ΕΜΕΑ

289. 6+3—4+1 : 2—3=0. — 290 — 294. *Διὰ τοῦ Ρ. φόρος, πόρος, Ρῆνος, κόρος, ράκος.* —

295. ΝΑΥΣΙΚΑ - ΗΛΕΚΤΡΑ (ΝΗσσα, ΑΑκαίος, ΥΕτός, ΣΚίαθος, ΙΤαλία, ΚΡήτη, ΑΑρών.) — 296. Στοῦ κουφοῦ τὴν πόρτα, ὅσο θέλεις βρόντα. — 297. *Εὐγενὲς τὸ θυσιάζεσθαι ὑπὲρ πάτρης* (εὐγ ἐν ἓς - τοθ εἰς ἴα - ζ' ἓς - θε ὑπὲρ πα τρίς.)

298. Τέτον (τέ, ἴον).— 299. Μάτος-Λάτος - Γάτος.—300. Τάλας - Ἄτλας.

301.
Δ Α Μ Ω Ν
Α Ρ Η Σ
Μ Η Ν
Ω Σ
Ν

302. ΔΑΚΤΥΛΟΣ (αὐλός, καλός, τύλος, ὕαλος, λύκος, ουτος. Σύλας.)— 303. Μὴ μου τοὺς κύκλους τάραττε.—304. Ὁ Ἡράκλειος τὸ Ἡράκλειον.

305.
Α Α Κ Ω Ν Ι Α
Α Ι Α Α
Κ Ι Ν Ε Ζ Ο Σ
Ω Ε Α Α
Ν Α Ζ Α Ρ Ε Τ
Ι Ο Ε Ι
Α Α Σ Α Τ Ι Α

306. ΚΑΡΧΗΔΩΝ (Κρήτη, ΚΛρολος, ΣΰΡος, ΒάκΧος. ΗομπΗτιος, ΗοσειΔών, ΝαπολέΩν, ΤρίγωνοΝ.) — 307. Αἱ περιποιήσεις μεταξὺ φίλων εἶνε περιττάί. (Ἐ περὶ πῖ - ἦ σεῖς μετα - ξὺ φίλων - εἶνε περὶ τέ.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[1Δ' — 107]

Νίτσα Δασκαλάκη, τί γίνεσαι; Ποῦ εὑρίσκεσαι; Ποία ἡ διεύθυνσίς σου; Ἐπιστολήν μου ἔλαβες; — Πριγκίπισσα τῶν Δαλλαρίων.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 43ου ΦΥΛΛΟΥ

("Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 323)

ΑΘΗΝΩΝ: Μιχ. Α. Τρίκκας, Θ. Ν. Φραγκιάς, Κωνσ. Δ. Ἐλευθεροπιδάκης, Γεωρ. Δ. Κοκκώνης.
ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Μεγάλη Ἑλλάς.
ΒΟΛΟΥ: Ἀργίνη Κ. Λυκιαρδοπούλου.
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Χ. Γ. Λιαπάκης.
ΙΘΑΚΗΣ: Γ. Κ. Κολαΐτης.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Σπυρίδων Σταῦρος.
ΠΑΤΡΩΝ: Γλαῦκος ὁ Πατρεύς.
ΧΙΟΥ: Μαρία Σεαμ. Λεριωτου, Νικόλαος Κ. Κοκκάλης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὑρόντων τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθη ἡ ἐν Χίῳ ΜΑΡΙΑ ΣΤΑΜ. ΛΕΡΙΩΤΟΥ, ἡ ὁποία ἐνεγράφη διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ ἰης Νοεμβρίου.

ΕΡΓΑ ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

[*Φαίδωνος*]

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ, Σειρὰ Β' καὶ Σειρὰ Γ'. — ***Μαργαρίτα Στέφα***, μυθιστόρημα.— ***Ὁ Κακὸς Δρόμος*** κ' ἄλλα καινούργια διηγήματα. ***Ἕκαστον δρ. 3.***

ΘΕΑΤΡΟΝ, Τόμος Πρῶτος καὶ Τόμος Δεύτερος. ***Ἕκαστος δρ. 4.***

Λεπτομερὴς Τιμοκατάλογος στέλλεται πρὸς πάντα αἰτοῦντα.

Παραγγελίαι, συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀπευθείας: ***κ. Γρηγ. Ξενόπουλον,*** 38 ὁδὸς Εὐριπίδου, Ἀθήνας.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:		Ἐξωτερικοῦ:	
Ἐτησία	δρ. 8,—	Ἐτησία	φρ. 10,—
Ἑξάμηνος	» 4,50	Ἑξάμηνος	» 5,50
Τρίμηνος	» 2,50	Τρίμηνος	» 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 21ος *Ἐν Ἀθήναις, 25 Ὀκτωβρίου 1914* *Ἔτος 36ον.—Ἀριθ. 47*

Ο ΛΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΟΚΟΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ' *(Συνέχεια)*

Συγχρόνως ἤρχισε νὰ φωνάζῃ, ὅσον ἠμποροῦσε δυνατώτερα καὶ ἱκετευτικά:

— Καλοί μου Γάλλοι ναῦται... φίλοι μου... ἀκοῦστέ με... Σᾶς φέρνω ἕνα γράμμα... ἕνα γράμμα τοῦ Προξένου... Ἀνεβᾶστέ με, σᾶς παρακαλῶ!

Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ λεπτὴ φωνὴ τοῦ μικροῦ δὲν ἔφθανε μέχρι τῆς γεφύρας τῶν ἀξιωματικῶν. Ἐκεῖνος ὅμως, ποὺ τὸν ἐκύτταζε μὲ τὰ γυαλιά, συλλογισθεὶς ὅτι τὸ παιδὶ αὐτό, τὸ ἐνδεδυμένον κάπως ἀλλόκοτα, μισο-ευρωπαϊκὰ καὶ μισο-εντόπια, πιθανὸν νὰ ἔφερε κανένα σπουδαῖον μήνυμα, κατέβη ἀπὸ τὴν γέφυραν καὶ διέταξε τοὺς ναύτας του νὰ ρίψουν μίαν ἐλαφρὰν σχοινίνην κλίμακα.

Δὲν περιγράφεται ἡ χαρὰ καὶ ἡ συγκίνησις τοῦ Λουλού, ὅταν εἶδε τὸ σχοινὶ ἐκεῖνο νὰ πίπτῃ εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων μέτρων ἐμπρός του! Γελῶν καὶ κλαίων συγχρόνως, ἔτεινε τὰ χέρια του τρέμοντα, ἕως ὅτου κατώρθωσε νὰ τὸ πιάσῃ. Καὶ χωρὶς νὰκούσῃ τὰς συμβουλὰς τῶν ναυτικῶν, ἐπήδησεν ἀμέσως ἀπὸ τὴν σαλευομένην βάρκαν εἰς τὴν κρεμασμένην κλίμακα καὶ ἤρχισε νὰναρριχᾶται μ' εὐκινησίαν πιθήκου.

Ἡ ἐπιστολὴ ἐπιδίδεται.

Τέλος διεσκέλισε τὴν κουπαστὴν καὶ ἐπάτησεν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ἐν τῷ μέσῳ κύκλου ναυτῶν καὶ ἀξιωματικῶν, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐκύτταζαν μὲ περιέργειαν. Ὁ Λουλοὺ ἦτο τόσον συγκεκινημένος, τόσον χαρούμενος, ποῦ ἠσθάνετο τὸν ἑαυτόν του ἐν ἀσφαλείᾳ ἐπὶ τοῦ ὡραίου ἐκείνου πλοίου, ὥστε δὲν ἠμποροῦσε νὰ ὁμιλήσῃ. Ἐκύτταζε μόνον μ' ἐκστατικὸν βλέμμα τοὺς συμπατριώτας του καὶ ἠσθάνετο τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τοὺς φιλήσῃ ὅλους, νὰ φωνάξῃ, νὰ τραγουδήσῃ. Λέξις ὅμως δὲν ἐξήρχετο ἀπὸ τὰ χείλη του. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον συνῆλθε. Νεαρὸς σημαιοφόρος, εἰς γλῶσσαν ἡ ὁποία ἐθώπευε γλυκὰ τὴν ἀκοήν του, τὸν ἠρώτησε:

— Λοιπόν, μικρέ, τί θέλεις;... Διατί μᾶς ἔκαμες σημεῖον ὅτι ἤθελες νὰνεβῇς τὸ καράβι; Μήπως ἔχεις κανένα γράμμα, καμμιὰ παραγγελία;

—Ἀκριβῶς, ἀπεκρίθη ὁ Λουλοὺ. Σᾶς φέρνω ἕνα γράμμα, καὶ σπουδαῖο μάλιστα, ἐκ μέρους τοῦ Προξένου.

Ἀκούσας ταῦτα ὁ σημαιοφόρος κ' ἐννοήσας, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ σπουδαίας ὑποθέσεως, ἐπῆρε τὸν Λουλοὺ ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὸν ὡδήγησεν εἰς τὴν καμπίναν τοῦ κυβερνήτου, εὑρισκομένην εἰς τὴν πρώραν.

Ἐνῷ ἐπήγαιναν, ὁ υἱὸς τοῦ κ. Ρισανὲλ κατέστησε τὸν ἀξιωματικὸν ἐνήμερον τῶν διαδραματισθέντων εἰς τὴν Καζαμπλάνκαν. Τῷ διηγήθη τὰς σφαγὰς τῶν Εὐρωπαίων καὶ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον κατώρθωσαν οὗτοι νὰ σωθοῦν προσωρινῶς, ἐγκλεισθέντες εἰς τὸ Προξενεῖον. Τέλος τῷ ἔδειξε τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐντολὴν νὰ ἐπιδώσῃ εἰς χεῖρας τοῦ κυβερνήτου.

Ὁ κυβερνήτης ὠνομάζετο Ὀλλιβιὲ καί, κατ' αἴτησιν τοῦ σημαιοφόρου, διέταξεν ἀμέσως νὰ εἰςαγάγουν τὸν Λουλοὺ εἰς τὴν καμπίναν του. Φανταζέσθε τώρα μὲ ποίαν χαρὰν καὶ ἀνακούφισιν ὁ ἀπεσταλμένος τῷ ἐνεχείρισε τὴν ἐπιστολήν...

Ὦ, ἦτο ὑπερήφανος ὁ μικρός μας ἥρως τὴν στιγμὴν ποῦ ἔβγαλεν ἀπὸ τὸ στῆθός του τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Προξένου, διὰ νὰ τὴν ἀποθέσῃ ἐπὶ τοῦ

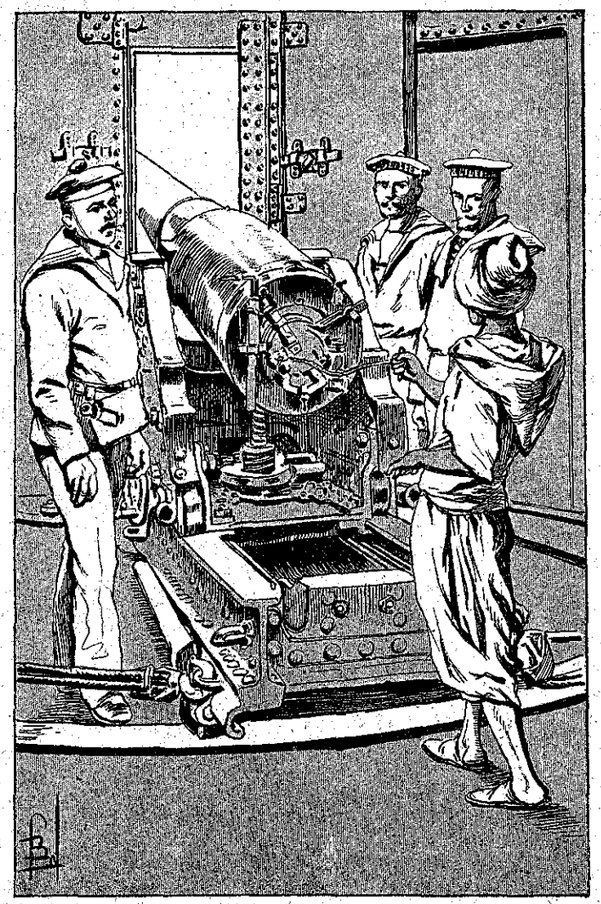

«Πῦρ!... Ὁ Λουλοὺ ἔσυρε μὲ ὅλην του τὴν δύναμιν τὴν ἀλυσίδα τοῦ τηλεβόλου...» (Σελ. 335, στ. α')

γραφείου τοῦ κυβερνήτου! Κ' ἐνῷ ἐπερίμενεν ἐκεῖ ὥς νὰ τὴν ἀναγνώσῃ, ἐσυλλογίζετο: «Τελοσπάντων, ἔφθασα! Ὁ Τζούλης θὰ εὐχαριστηθῇ πολύ. Καὶ ὅλοι ἐκεῖπέρα θὰ ἰδοῦν ὅτι δὲν ἔκαμαν ἄσχημα νὰ ἐμπιστευθοῦν τὴν σωτηρίαν των εἰς τὸν μικρὸν Λουλού... Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ εἶνε κανένας μεγάλος, διὰ νὰ κάμνῃ δύσκολα

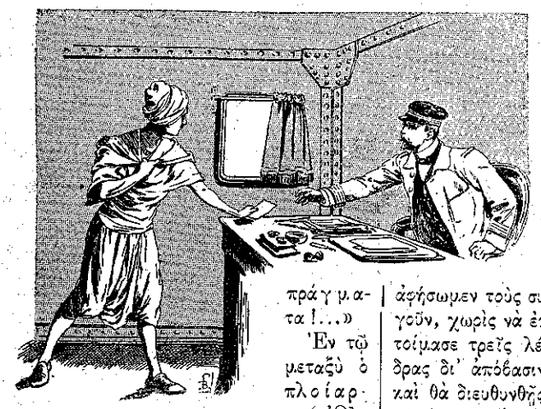

«Ἔβγαλεν ἀπὸ τὸ στῆθός του τὴν ἐπιστολήν...» (Σελ. 333, στ. γ')

πράγματα!...»

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ πλοίαρχος Ὀλλιβιὲ ἀνέγνωσε τὴν ἐπιστολὴν καὶ τὴν ἔδειξεν εἰς τὸν σημαιοφόρον. Καὶ οἱ δύο ἐφαίνοντο συγκεκινημένοι καὶ σκεπτικοί.

— Τί φρονεῖς, Μπαλλάντ;... ἠρώτησεν ὁ πρῶτος. Τὸ πρᾶγμα εἶνε σοβαρόν, πρέπει νὰ ἐνεργήσωμε.

— Χωρὶς ἀναβολήν, κυβερνῆτά μου, ἀπεκρίθη ὁ σημαιοφόρος. Ὁ Πρόξενος μᾶς γράφει, ὅτι ἂν ἐπιδεινωθῇ ἡ κατάστασις, ἂν οἱ ἰθαγενεῖς προσβάλλουν τὸ Προξενεῖον διὰ νὰ ἐξακολουθήσουν τὰς σφαγάς, θὰ ὑψώσῃ στὴ στέγη τοῦ καταστήματος μιὰ μαύρη σημαία.

— Πρέπει νὰ ἰδοῦμε ἂν αὐτὴ ἡ σημαία κυματίζῃ ἢ ὄχι...

Οἱ δύο ἀξιωματικοὶ ἐξῆλθον ἐν σπουδῇ ἀπὸ τὴν καμπίναν καὶ ἀνῆλθον ἐπὶ τῆς γεφύρας. Ὁ Λουλοὺ τοὺς ἠκολούθησε, δυσηρεστημένος κάπως ποὺ δὲν τῷ ὡμίλησαν πολύ. Καὶ ὅμως, χάρις εἰς τὸ θάρρος του, εἰς τοὺς ἀγῶνάς του καὶ εἰς τὰ γρήγορα πόδια του, ἠμπόρεσαν νὰ λάβουν τὰς σπουδαίας ἐκείνας εἰδήσεις. Διατὶ λοιπὸν δὲν τὸν συνεχάρησαν; διατὶ ἐφαίνοντο λησμονοῦντες ὅτι ἦτο ἐκεῖ;

Ἡ μαύρη σημαία

Ἀλλ' ὁ πλοίαρχος Ὀλλιβιὲ εἶχε τώρα ἄλλας φροντίδας πολὺ σπουδαιοτέρας... Ἤθελε προπαντὸς νὰ μάθῃ, ἂν ἡ κατάστασις ἐπεδεινοῦτο εἰς τὴν Καζαμπλάνκαν, ἂν οἱ ἰθαγενεῖς ἐσεβάσθησαν τὸ Προξενεῖον ἢ ἂν ἐξεβίασαν τὰς θύρας του. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὅλοι οἱ Γάλλοι τῆς πόλεως θὰ ἐσφάζοντο.

Ἡ στέγη τοῦ Προξενείου θὰ τὸν ἐπληροφόρει περὶ τούτων καὶ θὰ τῷ ὑπηγόρευε τὴν στάσιν, τὴν ὁποίαν ὤφειλε νὰ λάβῃ.

Ἰσχυρὸν τηλεσκόπιον εἶχε στηθῇ ἐπὶ τῆς γεφύρας τοῦ πλοιάρχου, ὁ δὲ κ. Ὀλλιβιέ, ὁ σημαιοφόρος Μπαλλὰντ καὶ οἱ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ ἐκύτταζαν ἐκ περιτροπῆς πρὸς τὸ μέρος τῆς πόλεως.

Ἔξαφνα ὁ Κυβερνήτης ἐξέβαλε μίαν κραυγὴν καὶ κατέπνιξε μίαν βλασφημίαν.

— Νά τη! ἐφώναξε· τὴ βλέπω!

— Τὴ μαύρη σημαία;

— Μάλιστα!

— Ἀλήθεια, ἐβεβαίωσεν ἕνας ἀξιωματικός, παρατηρήσας κατόπιν του μὲ τὸ τηλεσκόπιον.

Οἱ ναυτικοὶ ἐκυττάχθησαν ἐν σιωπῇ καὶ μετὰ τινας στιγμὰς σκέψεως, ὁ κυβερνήτης ἀνήγγειλε:

— Δὲν εἰμποροῦμεν νὰ ἀφήσωμεν τοὺς συμπατριώτας μας νὰ σφαγοῦν, χωρὶς νὰ ἐπέμβωμεν. Μπαλλάντ, ἑτοίμασε τρεῖς λέμβους μ' ἑβδομῆντα ἄνδρας δι' ἀπόβασιν. Θὰ τεθῇς ἐπὶ κεφαλῆς καὶ θὰ διευθυνθῇς πρὸς τὸ Προξενεῖον. Θὰ σᾶς ὑποστηρίξωμεν μὲ δύο-τρεῖς κανονιές, ποὺ θὰ ρίξουν μερικὲς στέγες καὶ θ' ἀρχέσουν, ἐλπίζω, διὰ νὰ ἐκφοβίσουν αὐτοὺς τοὺς ἀγριανθρώπους καὶ νὰ σώσουν τοὺς Εὐρωπαίους ποὺ εἶνε στὰ χέρια των.

— Ἐνόησα, κυβερνῆτά μου, ἀπεκρίθη περιχαρὴς ὁ σημαιοφόρος.

— Ἐννοεῖς ὅμως, ὑπέλαβεν ὁ κ. Ὀλλιβιέ, ὅτι ἡ ἀπόβασις αὐτὴ ἑβδομῆντα ἀνδρῶν ἐναντίον ὁλοκλήρου πληθυσμοῦ ἐπανεστατημένου, εἶνε καὶ ὀλίγον ἐπικίνδυνος.

— Ἐὰν ἡ ἀποστολή μου, ἀπεκρίθη μειδιῶν ὁ σημαιοφόρος, δὲν παρουσίαζε καὶ κάποιους κινδύνους, θὰ μ' ἐχαροποιοῦσεν ὀλιγώτερον.

Ὁ ἀρχηγὸς ἔσφιξε τὴν χεῖρα τοῦ γενναίου ἀξιωματικοῦ του καὶ προσέθεσε:

— Καλὴ ἐπιτυχία, Μπαλλάντ!

— Θὰ κάμω τὸ καθῆκόν μου! εἶπεν ὁ σημαιοφόρος.

Καὶ ἔφυγε τρέχων. Ὁ Λουλοὺ τὸν ἤκουσε μετ' ὀλίγον νὰ δίδῃ βιαστικὰς διαταγάς.

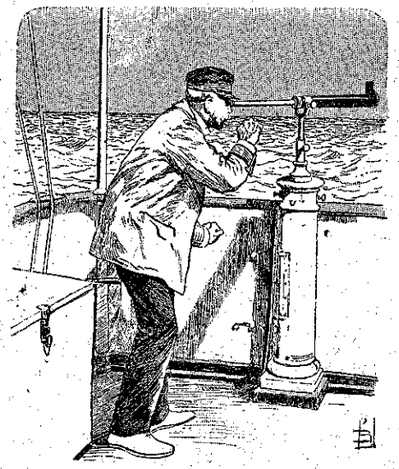

«Ἔξαφνα ὁ κυβερνήτης ἐξέβαλε κραυγήν...» (Σελ. 334, στ. β')

Ἡ ὄψις τοῦ πλοίου μετεβλήθη τότε ἀποτόμως. Τὴν ἠρεμίαν, ἡ ὁποία ἐβασίλευε κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Λουλοὺ, διεδέχθη ἡ μεγαλειτέρα δραστηριότης. Οἱ ναῦται ἔτρεχαν ἐδῶ κ' ἐκεῖ, σφυρίγματα ἀντήχουν καὶ τολύπαι μαύρου καπνοῦ ἐξήρχοντο ἀπὸ τὰς πελωρίας καπνοδόχους. Οἱ ναῦται ἔλεγαν μεταξύ των περιχαρεῖς:

— Ὡραῖα! Φαίνεται πῶς θὰ μᾶς δώσουν λίγο πετσὶ μαρκινό...

Ὁ πλοίαρχος εἶχε καλέσῃ τὸν τηλεγραφητὴν τοῦ ἀσυρμάτου καὶ τῷ ὑπηγόρευεν ἓν τηλεγράφημα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐζήτει ἐπειγόντως ἀπὸ τὴν Ταγγέρην ἐνισχύσεις, διὰ νὰ καταλάβῃ τὴν πόλιν.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἶχον καταβιβασθῇ αἱ τρεῖς λέμβοι καὶ ἐπεβιβάζοντο εἰς αὐτὰς οἱ πεζοναῦται, οἱ ὁποῖοι θὰ πετέλουν τὸ ἀποβατικὸν ἄγημα. Καὶ τὴν στιγμὴν ποὺ θὰ ἐδίδετο τὸ σημεῖον τοῦ ἀπόπλου, ὁ πλοίαρχος ἔβγαλε τὸ κασκέτον του καὶ τὸ ἔσεισε φωνάζων:

— Γι' ἀγάπη τῆς Γαλλίας!

— Ζήτω ἡ Γαλλία! ἀπεκρίθησαν αἱ ἰσχυραὶ φωναὶ τῶν ναυτῶν.

Αἱ λέμβοι, κινούμεναι ἑκάστη ἀπὸ δέκα ζεύγη κωπῶν, ἀπεμακρύνθησαν γοργῶς ἀπὸ τὸ πλοῖον, διευθυνόμεναι πρὸς τὸν λιμένα.

Πῦρ!..

Ὁ Λουλοὺ, ἀπὸ τὴν γέφυραν τοῦ πλοιάρχου, παρηκολούθει αὐτὰς τὰς ἑτοιμασίας, συλλογιζόμενος, ὄχι χωρὶς ὑπερηφάνειαν, ὅτι αὐτὸς εἶχε προκαλέσῃ ὅλην ἐκείνην τὴν ἀναστάτωσιν.

Ἔξαφνα, ὁ πλοίαρχος τὸν ἔπιασεν ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὸν ἐτράβηξε λέγων:

— Ἔλα μαζί μου, γενναῖό μου παιδί. Διὰ νὰ σὲ ἀνταμείψω ποὺ ἐξετέλεσες τόσον καλὰ τὴν ὑπηρεσίαν ποὺ σοῦ ἀνέθεσαν, θὰ σὲ βάλω νὰ τραβήξῃς ἐσὺ τὴν πρώτη κανονιά.

— Εὐχαριστῶ, κύριε πλοίαρχε! ἀνέκραξεν ὁ Λουλοὺ καταγοητευμένος ποὺ ἔβλεπεν, ὅτι τὸν ἐσυλλογίζοντο ἐπιτέλους καὶ αὐτόν.

Ὁδηγῶν τώρα τὸν μικρὸν πρὸς τὸν πυργίσκον τῆς πρώρας, ὅπου εὑρίσκετο τὸ τηλεβόλον τῶν 138, ὁ κυβερνήτης τοῦ «Γαλιλαίου» ἐξηκολούθησε νὰ τῷ ὁμιλῇ.

— Ἀργότερα, τῷ ἔλεγε, θὰ μπορῇς νὰ διηγῆσαι, ὅτι σὺ ἔρριξες τὴν πρώτη κανονιὰ τοῦ Γαλλο-μαροκινοῦ πολέμου. Γιατὶ ὁ Θεὸς τὸ ξέρει τί θὰ προκύψῃ ἀπ' αὐτὴ τὴν κανονιά... Ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτι θὰ εἶνε γιὰ καλὸ τῆς ἀγαπητῆς μας πατρίδος.

Ἔφθασαν εἰς κυκλικὸν θαλαμίσκον, ὁλόκληρον ἐκ χάλυβος, κείμενον εἰς τὴν πρώραν. Ἕνα τεράστιον κανόνι ἔστιλβεν ἐν τῷ μέσῳ, κ' ἐφαίνετο τὸ στόμιόν του

ποὺ ἐξήρχετο ἀπὸ μίαν θυρίδα, προφυλασσομένην ἀπὸ ἐπιστέγασμα ἐπίσης χαλυβδινον.

Δύο ἀξιωματικοὶ καὶ ἓξ πυροβοληταὶ περιεστοίχιζαν τὸ κανόνι, ὅταν εἰσῆλθον ὁ κυβερνήτης καὶ ὁ Λουλού. Μὲ ἁπλοῦν σπρώξιμον τῆς χειρός, ἕνας μόνον ἄνθρωπος ἠμπορεῖ νὰ κινῇ καὶ νὰ περιστρέφῃ τὸν φοβερὸν ἐκεῖνον ὄγκον τοῦ χάλυβος, ὁ ὁποῖος ἐζύγιζε διακοσίους τόννους.

Ἐνώπιον τοῦ κυβερνήτου, ὅλοι ἐστάθησαν εἰς προσοχήν. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἔμειναν μὲ τὸ χέρι εἰς τὸ κασκέτον.

— Λοιπόν, Παμάρ; ἠρώτησεν ὁ κυβερνήτης ἕνα ἐξ αὐτῶν· ἐκανονίσθη τὸ ὕψος;.. ἔγεινεν ἡ ἐπισήμανσις;

— Μάλιστα, κυβερνῆτά μου, ἀπεκρίθη ὁ ἀξιωματικὸς Παμάρ, χαιρετῶν.

— Τότε διατάξατε νἀρχίσῃ τὸ πῦρ.

Ὁ Λουλοὺ εἶδε τότε νἀναβαίνῃ ἀπὸ τὸ δάπεδον ἓν μηχάνημα καὶ νἀποθέτῃ ἡσυχώτατα ἐπὶ τῆς ἀνοικτῆς κοιλίας τοῦ τηλεβόλου ἓν τεράστιον βλῆμα, ἔχον σχῆμα *φραντζόλας*, μὲ τὰ δύο ἄκρα νικέλινα. Εἰς νέαν σύντομον διαταγήν, τὸ ἄνοιγμα τοῦ τηλεβόλου ἐκλείσθη μὲ κρότον ξηρόν. Ὁ σκοπευτής, κινήσας ὀλίγον ἕνα τροχόν, ἐφώναξε:

— Ἕτοιμα!

Ὁ δὲ πλοίαρχος, δείξας εἰς τὸν Λουλού, ὠχρὸν ἀπὸ τὴν συγκίνησιν, μίαν χαλυβδίνην λαβήν, ἡ ὁποία ἐκρέματο ὄπισθεν τοῦ τηλεβόλου, τῷ εἶπεν:

— Ἅμα ἀκούσῃς «πῦρ!» θὰ τραβήξῃς αὐτό.

— Μάλιστα, κύριε! ἀπεκρίθη ὁ Λουλού.

Ἀπὸ τὴν θυρίδα, ὁ κυβερνήτης παρηκολούθει τὰς λέμβους, αἱ ὁποῖαι ἔπλεον πρὸς τὸν λιμένα. Ἀγωνιώδης σιγὴ ἐβασίλευεν εἰς τὸν θαλαμίσκον. Δὲν ἠκούετο παρὰ ἡ ἀναπνοὴ τῶν ἐκεῖ συνηθροισμένων.

Αἱ λέμβοι ἔφθασαν. Ἀμέσως ὁ κυβερνήτης ἐφώναξε:

— Πῦρ!

Ὁ Λουλοὺ ἔσυρεν ἀπὸ τὴν λαβήν, μὲ ὅλην του τὴν δύναμιν, τὴν ἀλυσίδα τοῦ τηλεβόλου, ὅπως τοῦ εἶχαν δείξῃ, καὶ ἀμέσως ἀντήχησεν ἕνας κρότος φοβερός, ὁ ὁποῖος τὸν ἔρριψε κάτω.

Οὕτω, τὴν 6 Αὐγούστου 1907, ὁ υἱὸς τοῦ κ. Ρισανέλ ἐτράβηξε τὴν πρώτη κανονιὰ τοῦ πολέμου ἐκείνου, ὁ ὁποῖος, πέντε ἔτη ἀργότερα, κατέληξεν εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς γαλλικῆς προστασίας εἰς τὸ Μαρόκον καὶ ἐχάρισεν εἰς τὴν Γαλλίαν μίαν ὡραίαν ἀκόμη ἀποικίαν.

«Θὰ σὲ βάλω νὰ τραβήξῃς ἐσὺ τὴν πρώτη κανονιά...» (Σελ. 334, στ. γ')

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΔΡΥΔ

Ὁ Λουλοὺ καὶ ὁ Τζούλης εἰς τὸν πόλεμον.

Τὰ γεγονότα ἐξελιχθῆσαν ραγδαῖα κατόπιν τῆς πρώτης αὐτῆς κανονιᾶς. Τὸ ἄγημα ἀπεβιβάσθη ἐγκαίρως διὰ νὰ σώσῃ τὸ Γαλλικὸν Προξενεῖον. Ἀλλ' ἐνῷ διηυθύνετο πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰατροῦ Μέρλ, ἀπὸ ὅλας τὰς ταράτσας τῆς πόλεως ἐρρίφθησαν πυροβολισμοὶ ἐναντίον τῶν Εὐρωπαίων. Τότε ὁ βομβαρδισμὸς ἐκάλυψεν ὅλην τὴν πόλιν μὲ πῦρ καὶ μὲ σίδηρον. Πυρκαϊαὶ ἐξερράγησαν εἰς πολλὰ αὐτῆς σημεῖα. Εἰς τὸν κρότον τοῦ τηλεβόλου, αἱ φυλαί, αἱ ὁποῖαι διασάσθη εἰς τὸ Γαλλικὸν Προξενεῖον, παρακαλῶν, ἐκ μέρους τοῦ Μουλαὶ-ἐλ-Ἀμνίν, νὰ παύσῃ ὁ βομβαρδισμός.

Τοιαύτη ἦτο ἡ κατάστασις τὴν 7 Αὐγούστου, τὸ πρωί, ὅταν ἐφάνη εἰς τὸν ὁρίζοντα ἡ μοῖρα τοῦ στόλου, ἡ φέρουσα τὰ στρατεύματα, τὰ ὁποῖα ἐστέλλοντο ἀπὸ τὸ Ἀλγέριον.

Διότι, μὲ τὰς πρώτας εἰδήσεις, ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις ἔσπευσε νὰ λάβῃ τἀναγκαῖα μέτρα. Ἐδόθησαν διαταγαὶ νὰ σταλοῦν ἀμέσως εἰς τὴν Καζαμπλάνκαν ἓξ θωρηκτά, ὑπὸ τὸν ναύαρχον Φιλιμπέρ, καθὼς καὶ σύνταγμα πεζικοῦ, μὲ τὸ ἀνάλογον ἱππικὸν καὶ πυροβολικόν, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ στρατηγοῦ Δρύδ.

Αἱ δυνάμεις αὐταὶ ἐστρατοπέδευσαν πρὸς νότον τῆς πόλεως, εἰς ἀπόστασιν ἑξακοσίων μέτρων ἀπὸ τὰ τείχη, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ Μαρρακὲκ καὶ τῆς Μεδιούνας.

Εἰς αὐτὸ τὸ στρατόπεδον πρέπει νὰ μεταβῶμεν, διὰ νὰ ἐπανεύρωμεν τὸν Λουλοὺ καὶ τὸν Τζούλην. Ὁ υἱὸς τοῦ κ. Ρισανέλ, ἀφοῦ ἐξετέλεσε τὸν ἄθλόν του, ἔμεινε τρεῖς ἡμέρας ἐπὶ τοῦ «Γαλιλαίου», φιλοξενούμενος μετ' ἰδιαιτέρων περιποιήσεων ὑπὸ τοῦ κ. Ὀλλιβιέ, ὁ ὁποῖος ἤθελε νὰ τὸν κρατήσῃ. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ μικρὸς ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπιστρέψῃ, διὰ νὰ ἐπανεύρῃ τὸν πατέρα του, ὁ κυβερνήτης ἐπερίμενεν ἕως νὰ φθάσουν τὰ γαλλικὰ στρατεύματα τῆς Ἀλγερίας, καὶ τότε μόνον ἐνεπιστεύθη τὸν μικρὸν εἰς ἕνα ὑπασπιστὴν τοῦ στρατηγοῦ Δρύδ, ὁ ὁποῖος προθύμως ἀνέλαβε τὴν προστασίαν του. Οὕτως ὁ Λουλοὺ ἀπεβιβάσθη εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἔζη τὴν ζωὴν τοῦ στρατοπέδου, διαμένων εἰς μίαν σκηνήν, τὴν ὁποίαν τῷ παρεχώρησεν ὁ φίλος του ἀξιωματικός.

«Τὸ ἄγημα ἀπεβιβάσθη ἐγκαίρως διὰ νὰ σώσῃ τὸ Προξενεῖον...» (Σελ. 335, στ. β')

Ἐννοεῖται, ὅτι μόλις ἐλευθερώθη τὸ Προξενεῖον καὶ ἐπανῆλθεν ὀλίγον ἡ ἀσφάλεια εἰς τὴν πόλιν, χάρις εἰς τὴν παρουσίαν τῶν Γάλλων στρατιωτῶν, ὁ Τζούλης, πληροφορηθεὶς περὶ τῆς διαμονῆς τοῦ Λουλοὺ εἰς τὸ στρατόπεδον, ἔσπευσε νὰ τὸν ἀνταμώσῃ.

Ὁ Λουλοὺ ἐζήτησε τότε τὴν ἄδειαν νὰ συμμερισθῇ μὲ τὸν Τζούλην τὴν σκηνὴν καὶ τὴν *κουραμάναν* του, ἡ δὲ ἄδεια τῷ ἐδόθη προθύμως. Ὅλοι εἰς τὸ στρατόπεδον, ἀπὸ τοῦ τελευταίου στρατιώτου μέχρι τοῦ στρατηγοῦ, ἐγνώριζαν καὶ ἀγαποῦσαν τὸ καλὸ παιδί, τοῦ ὁποίου ταχέως διεδόθη ἡ ἱστορία.

(*Ἕπεται συνέχεια*)

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΡΒΕΛΙΝ ΚΑΤΑ ΠΛΟΚ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 325)

Ὁ Ἐρβελίν, ἐξελθὼν ἀπὸ τὸν βάλτον, ἐπλησίασε.

Φρικῶδες θέαμα! Ὁ Κατεργάρης ἠγωνία, ἐξεψυχοῦσε, μὲ τὸν λαιμὸν εἰς τὰ δόντια τοῦ Δράκου, ὁ ὁποῖος ἐγρύλλιζεν ἀγρίως, μὴ ἐννοῶν νὰ φύσῃ τὸ θῦμά του.

Ὁ Ἐρβελὶν τοῦ τὸν ἀπέσπασε μὲ κόπον. Ἀλλ' ἦτο ἀργά. Ὁ Κατεργάρης εἶχεν ἐκπνεύσῃ.

Ἐλκυσθέντες ἀπὸ τοὺς πυροβολισμούς, δύο δασοφύλακες προσέτρεξαν.

Ὁ ἀστυνομικὸς τοὺς ἐφανέρωσε ποῖος ἦτο καὶ τοὺς διηγήθη τὰ διατρέξαντα. Τῷ ἔδειξαν τὸν δρόμον ἑνὸς οἰκίσκου, μέσα εἰς τὸ δάσος, ὅπου θὰ εὕρισκε καλὴν φωτιὰν νὰ ζεσταθῇ καὶ φορέματα νὰ ἀλλάξῃ.

«Ὁ σωφὲρ ἐπῆρε τὰ δύο τηλεγραφήματα...»

Μετὰ τοῦτο οἱ φύλακες κατεδίωξαν τὸν Γατομύτην, ἀλλὰ ματαίως· εἶχεν ἀπομακρυνθῇ πολὺ τρέχων, καὶ κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ. Ὁδηγηθέντες ἀπὸ τὰ θρηνώνη οὐρλιάσματα τοῦ Πιερρότου, οἱ φύλακες ἦραν εἰς τὸν δρόμον τὸν δυστυχῆ σκύλον, ἐξηπλωμένον μὲ τὸ πλευρὸν κ' αἱματωμένον. Ἐξήταζαν τὸ τραῦμά του· δὲν ἦτο πολὺ βαρύ. Ὁ ἕνας φύλαξ τὸν ἐφορτώθη εἰς τὸν ὦμον καὶ τὸν ἐπανέφερεν εἰς τὴν ὄχθην τοῦ βάλτου. Ὁ ἄλλος ἀνεχώρησεν εἰς Ραμπουγιέ, διὰ νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν Ἀστυνομίαν. Πρὸς τὸ ἑσπέρας, ἐφόρτωσαν εἰς ἓν ἁμάξι τὸ πτῶμα τοῦ Κατεργάρη.

Ἔτσι ἡ συμμορία Πλὸκ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐμαδοῦσε.

Εἰς τὴν ἐπιστροφήν, οἱ σκύλοι δὲν ἐταξείδευσαν εἰς τὸ εἰδικὸν βαγόνι τῶν ζώων, ἀλλὰ μαζὶ μὲ τὸν κύριόν των, ὁ ὁποῖος, μετ' ὅλας τὰς συγκινήσεις τῆς δραματικῆς ἐκείνης ἡμέρας, δὲν ἐλησμόνησε νὰ παραλάβῃ καὶ τὰ ὀκτὼ ψάρια ποῦ εἶχε πιάσῃ εἰς τὸν βάλτον.

Κ' ἐχάϊδευε μὲ ἀγάπην τοὺς δύο σκύλους ποῦ τοῦ ἔσωσαν τὴν ζωήν.

—Μὴ φοβᾶσαι κ' ἐγὼ θὰ σὲ γιατρέψω, ἔλεγε εἰς τὸν πληγωμένον Πιερρότον. Ὅσο γιὰ σένα, γενναῖέ μου Δράκε, ἐτελείωσε! τώρα εἶμεθα ἑνωμένοι καὶ εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὸν θάνατον!

16. — Ἕνας ἀνεψιὸς ποῦ θέλει νὰ κληρονομήσῃ.

Ἐνθυμεῖσθε ἴσως, ὅτι ὁ Ἐρβελίν, ὁ ὁποῖος εἶχε διαφόρων εἰδῶν ἐνδυμασίας, διὰ νὰ μεταμορφώνεται κατὰ βούλησιν, ἀκόμη καὶ εἰς ἀράπην,—διετήρει καὶ τὴν στολὴν τοῦ τηλεγραφικοῦ διανομέως, τὴν ὁποίαν πολλάκις εἶχε χρησιμοποιήσῃ ἀφότου ἔγεινεν ἀστυνομικός, Τὴν νύκτα τῆς 4 Δεκεμβρίου τὴν ἐφόρεσε καὶ πάλιν.

Ἡ ἀστυνομία εἶχε πληροφορηθῇ, ὅτι εἰς ἕνα κρυφὸ χαρτοπαικτεῖον τῆς λεωφόρου τοῦ Δάσους τῆς Βουλώνης, ἐμαζεύοντο διάφοροι κατεργαραῖοι καὶ ἔκλεβαν εἰς τὸ παιγνίδι τοὺς ἁπλουστέρους, Ἀλλὰ μὲ ὅλην της τὴν ἐπαγρύπνησιν, ἡ ἀστυνομία δὲν κατώρθωσε νὰ πιάσῃ κανένα. Οἱ πατκηταί, εἰδοποιούμενοι, ἐγίνοντο ἄφαντοι τὴν τελευταίαν στιγμήν.

Εἰς τὰς δύο λοιπόν, ἐκείνην τὴν νύκτα, ὁ ψευδο-διανομεὺς εὑρίσκετο εἰς τὸ ἄκρον τῆς λεωφόρου τοῦ Δάσους τῆς Βουλώνης, πλησίον τῆς πύλης Δωφίν. Ἔκαμνε δυνατὸν κρῦο καὶ ἡ ὁμίχλη ἦτο τόσον πυκνή, ὥστε εἰς ἀπόστασιν μεγαλητέραν τῶν εἴκοσι μέτρων, δὲν ἔβλεπε κανεὶς τίποτε.

Ὁ Ἐρβελὶν ἐβεβαιώθη, ὅτι εἰς τὸ ὑποπτον σπίτι δὲν ἐγίνετο παιγνίδι ἐκείνην τὴν νύκτα. Δυσηρεστημένος ποῦ ἐκοπίασεν ἄδικα μὲ τέτοιον καιρόν, ἐπέστρεφε πρὸς τὴν πλατεῖαν τοῦ Ἀστέρος, μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ ὑπάγῃ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ σπίτι του, ὅταν ἤκουσε τὸν ρόγχον τῆς μηχανῆς ἑνὸς αὐτοκινήτου, τὸ ὁποῖον κατήρχετο διὰ τῆς λεωφόρου πρὸς τὸ Δάσος. Δὲν τὸ ἔβλεπεν ἀκόμη, ἐξ αἰτίας τῆς ὁμίχλης· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον τὸ εἶδε καλὰ νὰ στρίφῃ εἰς τὴν ὁδὸν Περγκολέζε.

Ἓν αὐτοκίνητον, ἐπιστρέφον εἰς τὰς δύο μετὰ τὰ μεσάνυκτα, εἰς τὴν ἀριστοκρατικὴν ἐκείνην συνοικίαν, δὲν ἦτο τίποτε ἔκτακτον.

Ἔξαφνα ὅμως ὁ κρότος τῆς μηχανῆς ἔπαυσε· τὸ αὐτοκίνητον εἶχε σταματήσῃ εἰς τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ Λαλό, ἐμπρὸς εἰς ἕνα περίπτερον, τὸ ὁποῖον εἶχε πρὸ αὐτοῦ κῆπον μὲ ὑψηλὰ δένδρα. Ὁ Ἐρβελὶν ἐκρύφθη μίαν στιγμὴν ἐκεῖ—κάπου. Μία λεπτομέρεια τοῦ ἔκαμεν ἀμέσως ἐντύπωσιν: τὸ αὐτοκίνητον εἶχε τὰ φανάρια του σβυστά.

«Ἔχεις τύχη, καλέ μου ἄνθρωπε, ἐσυλλογίσθη ὁ Ἐρβελίν, ποῦ δὲν σκάπαντησε κανένας ἀστυφύλαξ».

Ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου, ἀπέναντι τοῦ αὐτοκινήτου, ἕνα φανάρι τοῦ γκαζιοῦ ἔριπτεν ὠχρὸν φῶς, μέσα εἰς τὸ σύνεφον τῆς ὁμίχλης ποῦ τὸ περιέβαλλε.

«Γιατὶ νὰ στέκεται ἐδῶ, τέτοια ὥρα, αὐτὸ τάμάξι; ἀπορεῦσεν ὁ Ἐρβελίν· γιατὶ δὲν τὸ πηγαίνουν στὴν ἀποθήκη του;»

Ἡ περιέργεια τοῦ ἀστυνομικοῦ ἐξηγέρθη.

Τὸ αὐτοκίνητον λοιπὸν δὲν εἶχε κάποιον ποῦ ἐγύριζεν εἰς τὸ σπίτι του, ἀλλὰ ποῦ ἐπήγαινε νὰ κάμῃ ἐπίσκεψιν. Καὶ τὸν ἐπερίμενεν ἐκεῖ-ἔξω.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

α'.) Παίγνιον

Ἐσάλη ὑπὸ τοῦ Φάωνος

Α	Α	Α	Α
ΝΙ	ΛΙ	ΓΙ	ΣΙ
ΑΥ	ΜΑ	ΓΕΡ	ΓΑΛ
ΒΕΛ	ΟΝ	ΡΩΣ	ΣΤΡΙ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὗται, ὥστε νὰ σχηματισθοῦν πέντε ἐκ τῶν ἐμπολέμων Κρατῶν τῆς Εὐρώπης.

β'.) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Γρῖφος

Ἐσάλη ὑπὸ τῆς Φραούλας

ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Δήλωσις: Αἱ λύσεις—ὁσωνδήποτε ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου,—συνοδεύονται ὑπὸ ἑνὸς μόνον δικαλέπτου γραμματοσήμου.

Λύσεις τοῦ 45ου φύλλου

α'.) Κιλκίς, Ἀδέρωφ, Ψαρά, Δόξα, Βέλος, Νίκη.—β'.) Ὁ λύκος, ἡ αἴξ, ἡ ὕαινα, ὁ ἵππος, εἶνε ζῶα.—γ'.) Les jours se suivent, mais ne se ressemblent pas.

«Διὰ νὰ μεταμορφώνεται ἀκόμη καὶ εἰς ἀράπην...» (Σελ. 336, στ. β')

ΔΕΚΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣ ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΠΛΑΣΙΝ ΤΟΥ 1915

ΞΕΣΠΑΘΩΜΑ *ὀνομάζομεν εἰς τὸν κύκλον μας, τὴν διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῶν φίλων μας ἐγγραφὴν νέων συνδρομητῶν ἢ ἀγοραστῶν. Τὸ Ξεσπάθωμα ἔχει σκοπὸν ἀφ' ἑνὸς τὴν* ***ἐξάπλωσιν*** *τῆς «Διαπλάσεως» καὶ ἑπομένως τὴν δι' αὐτῆς μόρφωσιν ὅσῳ τὸ δυνατὸν μεγαλειτέρου ἀριθμοῦ Ἑλληνοπαίδων· ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν πόρων καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς κυρίως ἐξηρτημένην* ***βελτίωσιν*** *τοῦ περιοδικοῦ. Τοιοῦτον τὸ Ξεσπάθωμα, οἱ φίλοι μας τὸ ἀντιλαμβάνονται πάντοτε ὡς* ***καθῆκον.***

Ἀλλὰ τοῦ καθήκοντος τούτου ἡ ἐκπλήρωσις ἐπιβάλλεται πρωτίστως φέτος, διότι ἕνεκα τῶν δεινῶν περιστάσεων, τοῦ πολέμου, τῶν ἀποκλεισμῶν, τὸ περιοδικό μας, ὡς σᾶς ἐξήγησα καὶ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, ἐστερήθη τοῦ ἡμίσεως σχεδὸν τῶν συνδρομητῶν του. Ἐλπίζω ὅθεν, ὅτι ἀνεξαρτήτως τιμῶν καὶ ἀμοιβῶν, εἰς τὸν παρόντα διαγωνισμὸν θὰ λάβουν μέρος περισσότεροι καὶ μὲ πολὺ μεγαλείτερον ζῆλον ἀπὸ κάθε ἄλλην φοράν.

Οἱ διατεθειμένοι νὰ ξεσπαθώσουν,—καὶ ποῖος φίλος τῆς «Διαπλάσεως» δὲν εἶνε;—ἂς ἀναγνώσουν πρῶτα μὲ προσοχὴν τοὺς κατωτέρω ὅρους καὶ ἂς ἀρχίσουν εὐθύς, ***ἀπὸ σήμερον,*** *τὰς ἐνεργείας των.*

Ὁ

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΟΥ 15ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

Α'.—Ὁ διαγωνισμὸς τοῦ Ξεσπαθώματος εἶνε ἐτήσιος. Θὰ λήξῃ τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1915 καὶ θὰ περιλάβῃ ὅλους ὅσοι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης θὰ ἔχουν πωλήσῃ φυλλάδια τοῦ 37ου ἔτους, ἢ ἐγγράψῃ ***νέους*** συνδρομητὰς ἐτησίους, ἑξαμήνους ἢ τριμήνους.

Β'.—Οἱ ἐγγράφοντες ***νέους*** συνδρομητὰς θὰ λογαριάζωνται ὡς διαθέσαντες τόσα φυλλάδια, ὅσα θὰ σταλοῦν ἐν ὅλῳ πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἐγγραφέντας συνδρομητὰς μέχρι τῆς λήξεως τῆς συνδρομῆς των. (Δηλαδὴ ὁ ἐγγράφων ἐτήσιον συνδρομητήν, ὑποτίθεται ὅτι ἐπώλησε 52 φύλλα, ὁ ἐγγράφων ἑξάμηνον, 26 φύλλα, ὁ ἐγγράφων τρίμηνον, 13 φύλλα, δύο συνδρομητὰς ἐτησίους, 104 φύλλα, κτλ.) Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τὰ βραβεῖα θὰ ἀπονεμηθοῦν ὡς ἑξῆς:

Βραβεῖον Πρώτης Τάξεως

Τὸ βραβεῖον τοῦτο θὰ ἀπονεμηθῇ πρὸς πάντας ὅσοι μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1915 θὰ ἔχουν διαθέσῃ, (εἴτε μὲ ἀγοραστάς, εἴτε μὲ συνδρομητάς, εἴτε καὶ μὲ τὰ δύο), 530 *φύλλα καὶ ἄνω*, δηλαδὴ φύλλα ἀναλογοῦντα πρὸς ἐτησίας συνδρομὰς περισσοτέρας τῶν δέκα. Ὅλων τούτων θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν «Διάπλασιν» ἡ εἰκών, ὁ δὲ διαθέσας τὰ περισσότερα φύλλα θ' ἀνακηρυχθῇ *Κορυφαῖος*, καὶ ἡ εἰκών του θὰ δημοσιευθῇ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ συμπλέγματος τῶν ἄλλων εἰς μεγαλήτερον σχῆμα. (Ἂν εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον λάβουν μέρος καὶ Μικροὶ Σύλλογοι ἢ ὁμάδες συνδρομητῶν ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργοῦντων, τότε θὰ ἀνακηρυχθῇ χωριστὰ καὶ *Κορυφαῖος τῶν Ὁμάδων*).

Εἰς τοὺς τυχόντας πρώτης τάξεως Βραβείου, πλὴν τῆς δημοσιεύσεως τῶν εἰκόνων των, θὰ σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ γραφείου μου ἐκδεδομένων κατ' ἐκλογὴν τοῦ βραβευθέντος· (ἤτοι μόνον τόμοι Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης, ἢ συνδρομὴ Διαπλάσεως τοῦ ἐπιόντος ἔτους, ἀλλὰ *τίποτε ἄλλο* ἐκτὸς αὐτῶν). Ἡ ἀξία τῶν βιβλίων τούτων θὰ εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὸ ποσὸν τῶν φύλλων, τὰ ὁποῖα διέθεσεν ἕκαστος. Καὶ ὁ μὲν Κορυφαῖος θὰ ὑπολογίσῃ 30 *λεπτὰ δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων*, οἱ δὲ λοιποὶ τῆς τάξεως ταύτης *λεπτὰ 25*. Παραδείγματος χάριν, ὁ διαθέσας 1500 φύλλα, ἂν εἶνε Κορυφαῖος, θὰ παραγγείλῃ βιβλία ἀξίας φράγκων 45 (150×30) ἂν δὲ εἶνε ἀπὸ τοὺς ἄλλους, φρ. 37,50 (150×25). Ἴδε καὶ τὴν κατωτέρω *Σπουδαίαν Δήλωσιν*.

Βραβεῖον Δευτέρας Τάξεως

Ἡ τάξις αὕτη θὰ περιλάβῃ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1915, θὰ ἔχουν διαθέσῃ *ἀπὸ 52 ἕως 520 φύλλα*, δηλαδὴ φύλλα ἀναλογοῦντα πρὸς *μίαν* ἕως δέκα συνδρομάς.

Ἐκ τούτων θὰ βραβευθοῦν, καὶ θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκών των, οἱ *εἰκοσιπέντε πρῶτοι*, κατὰ σειράν, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔχουν διαθέσῃ τὰ περισσότερα. Ἐὰν δὲ συμπέσῃ ὁ εἰκοστὸς πέμπτος νὰ ἔχῃ διαθέσῃ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν φύλλων μ' ἕνα ἢ περισσοτέρους ἐκ τῶν ἑπομένων, τότε θὰ συμπεριληφθοῦν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ Δεύτερον βραβεῖον καὶ θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκών καὶ *ὅλων τούτων*, ὁσοιδήποτε καὶ ἂν εἶνε.

Καὶ πρὸς τούτοις θὰ σταλοῦν βιβλία κατ' ἐκλογήν των, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ γραφείου μου ἐκδεδομένων, μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι ὁ μὲν πρῶτος τῆς τάξεως θὰ ὑπολογίσῃ *25 λεπτὰ δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων*, οἱ δὲ ἄλλοι *λεπτὰ 20*. Ἴδε καὶ τὴν κατωτέρω *Σπουδαίαν Δήλωσιν*.

Ἔπαινος

Ἔπαινος θὰ ἀπονεμηθῇ πρὸς πάντας τοὺς λοιπούς, καὶ θὰ τοῖς σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία κατ' ἐκλογήν των, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ γραφείου μου ἐκδεδομένων, *ἀξίας 15 λεπτῶν δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων.*

Σπουδαία Δήλωσις:

Τὰ ἀνωτέρω βραβεῖα ἰσχύουν μόνον διὰ τοὺς ἐγγράφοντας *συνδρομητάς*. Οἱ Πράκτορες, ἤτοι οἱ διαθέτοντες φύλλα εἰς *ἀγοραστάς*, λαμβάνουν μόνον τὰ $^2/_3$ τοῦ βραβείου, διότι αὐτοὶ πωλοῦν φύλλα ὄχι πρὸς 20, ἀλλὰ μόνον πρὸς 10 ἢ 15 λεπτά. (Παραδείγματος χάριν, ἂν ὁ Κορυφαῖος ὁ διαθέσας 1500 φύλλα, διέθεσε τὰ 500 εἰς συνδρομητὰς καὶ τὰ 1000 εἰς ἀγοραστάς, δὲν θὰ λάβῃ βιβλία ἀξίας 45 φρ. ἀλλὰ μόνον 35,—ἤτοι φρ. 15 διὰ τὰ 500 φύλλα τῶν *συνδρομητῶν* καὶ 20 φρ. διὰ τὰ 1000 φύλλα τῶν *ἀγοραστῶν*·—ἂν δὲ διέθεσε καὶ τὰ 1500 φύλλα εἰς *ἀγοραστάς*, θὰ λάβῃ βιβλία 30 φρ. μόνον. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ δι' ὅλους τοὺς ἄλλους, βραβευθέντας ἢ ἐπαινεθέντας).

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

1.—Ἐκτὸς τῶν ἐτησίων συνδρομητῶν, δύναταί τις νὰ ἐγγράψῃ καὶ ἑξαμήνους (ἀντὶ δρ. 4,50 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν, καὶ φρ. γρ. 5,50 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν), καθὼς καὶ συνδρομητὰς *τριμήνους* (ἀντὶ δρ. 2,50 διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ φράγκων 3 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν). Πᾶσα παραγγελία πρέπει νὰ συνοδεύεται *ἀπαραιτήτως ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου*,

2.—Ἐφ' ὅσον ἐγγράφει τις συνδρομητάς, πρέπει νὰ στέλλῃ ἑκάστοτε τὰς διευθύνσεις των καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς των ***ἄνευ ἀναβολῆς,*** χωρὶς δηλαδὴ νὰ περιμένῃ νὰ ἐγγράψῃ καὶ ἄλλους, διὰ νὰ τοὺς στείλῃ ὅλους μαζί.

3.—Ἐγγραφὴ νέου συνδρομητοῦ, διὰ νὰ λογαριασθῇ ὡς ξεσπάθωμα, ***πρέπει ὁ ἐγγράφων αὐτὸν νὰ ἔχῃ ἤδη πληρώσῃ τὴν συνδρομήν του διὰ τὸ ἴδιον ἔτος.*** Δὲν εἶνε ὅμως ἀνάγκη νὰ ἔχῃ καὶ ψευδώνυμον.

4.—Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ἀπόρων λογαριάζονται εἰς τὸ Ξεσπάθωμα. Ἐπίσης θεωρεῖται ὡς ξεσπάθωμα τοῦ ***ἐμβάζοντος τὸ ἀντίτιμον συνδρομητοῦ*** καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἔτους ἀνανέωσις τριμήνου ἢ ἑξαμήνου συνδρομῆς νέου συνδρομητοῦ, ἐγγραφέντος τὸ πρῶτον εἴτε ὑπ' αὐτοῦ εἴτε ὑπ' ἄλλου. (Ἡ ἀπ' εὐθείας ὅμως ἀνανέωσις τῶν τριμήνων καὶ ἑξαμήνων δὲν λογαριάζεται εἰς τὸ ξεσπάθωμα).

5.—Εἰς τὰς κληρώσεις τῶν Δώρων τῆς Διαπλάσεως θὰ λάβουν μέρος καὶ οἱ νέοι συνδρομηταί, οἱ ἐγγραφόμενοι διὰ τοῦ Ξεσπαθώματος, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Λαχείου.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ

1.—Πράκτωρ τῆς «Διαπλάσεως» δύναται νὰ γίνῃ πᾶς συνδρομητής, ἀναλαμβάνων πώλησιν φυλλαδίων, ἤτοι εὑρίσκων ἀγοραστάς.

2.—Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται διὰ τοὺς ἀγοραστὰς τῶν Πρακτόρων 10 λεπτὰ εἰς τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ 15 λεπτὰ εἰς τὸ Ἐξωτερικόν.

3.—Τὰ φύλλα στέλλονται πρὸς τοὺς Πράκτορας, οἱ ὁποῖοι φροντίζουν νὰ εἰσπράττουν τὸ ἀντίτιμον καὶ νὰ μοῦ τὸ στέλλουν. Φύλλον ἀπ' εὐθείας πρὸς ἀγοραστὴν δὲν στέλλεται.

4.—Ὁ ἀγοραστὴς ***οὐδὲν δικαίωμα συνδρομητοῦ χαίρει.*** Οὔτε ψευδώνυμον δηλαδὴ εἰσπορεῖ νὰ ἔχῃ ἐπὶ πληρωμῇ, οὔτε εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς νὰ λαμβάνῃ μέρος δωρεάν, οὔτε εἰς τὰς κληρώσεις τῶν Δώρων καὶ εἰς τὰ ἄλλα προνόμια νὰ συμμετέχῃ.

5.—Χάριν εὐκολίας, στέλλω πρὸς τοὺς Πράκτορας *ἐπὶ πιστώσει* φύλλα ἑνὸς μόνον μηνός. Ἀλλ' ἂν εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς δὲν μοῦ στείλουν τὸ ἀντίτιμον, παύω τὴν περαιτέρω ἀποστολὴν *ἄνευ εἰδοποιήσεως*, καὶ οὔτε τοὺς συμπεριλαμβάνω εἰς τὸν Διαγωνισμὸν ἂν δὲν ἐξοφλήσουν τὸ χρέος των, μὲ τὸ δικαίωμα νὰ δημοσιεύσω καὶ τὰ ὀνόματά των.— Ἡ πίστωσις τοῦ μηνὸς ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς σχετικῆς παραγγελίας των. Δηλαδὴ, ἂν ζητήσουν *προηγούμενα* φύλλα διὰ τοὺς ἀγοραστάς των, ὀφείλουν νὰ ἐμβάσουν μαζὶ μὲ τὴν παραγγελίαν καὶ τὸ ἀντίτιμον, ἄλλως δὲν στέλλονται.

Κανὼν Γενικός:—Ἀπαγορεύεται πᾶσα μεταβίβασις καὶ μεταγραφὴ Ξεσπαθώματος. Αἰτήσεις συνδρομητῶν ἢ Συλλόγων περὶ μεταγραφῆς Ξεσπαθώματος, γενομένου ὑπ' ἄλλου οἱουδήποτε καὶ ἐγγραφέντος ἤδη εἰς τὰ βιβλία μας ἐπ' ὀνόματί του, οὐδόλως λαμβάνονται ὑπ' ὄψει. Οἱ ἐγγράφοντες ἑπομένως συνδρομητὰς ἐν ὀνόματι Συλλόγου, ὀφείλουν νὰ τὸ δηλώνουν ἑκάστοτε, συγχρόνως μὲ τὴν παραγγελίαν των.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

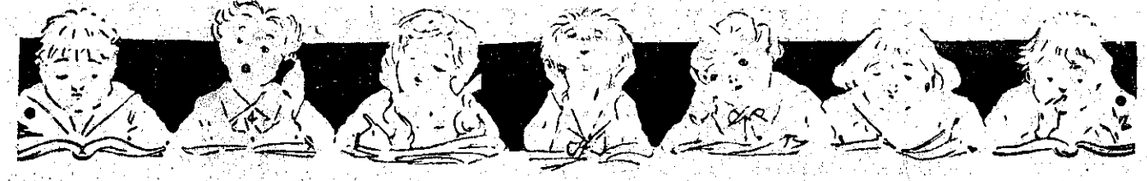

δε τὸν Ὀ-δηγὸν τοῦ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομι-τοῦ Κεφ. Β

ΤΟ ΦΑΣΜΑ ΤΗΣ ΠΕΙΝΗΣ

Βράδυ - βράδυ ἐνῷ ἐκαθήμεθα ἔξω, ὅπως συμβαίνει τὰς νύκτας τὰς καλοκαιρινάς, τρεῖς ἄνθρωποι σκυφτοί, ἐστάθησαν ἔξω ἀπὸ τὴν θύραν μας. Εἴδαμεν τὸν ἕνα νὰ πλησιάσῃ πρὸς τὴν μητέρα μου, ἡ ὁποία ἐκάθητο εἰς τὸ παράθυρόν καὶ ὕστερα πρὸς ἡμᾶς: Ἐστάθη ὀλίγον μακρύτερα.

«— Κύριε, μὴ μὲ βλέπετε ἔτσι.... Δὲν εἶμαι κακὸς ἄνθρωπος.... Κύριε.... θὰ μὲ σώσετε.

«— Μὰ γιατί; Τί σοῦ συμβαίνει;

«— Δὲν ἔχομε ψωμί.... Πεινᾶνε τὰ παιδιά μου.... Τώρα τόσες μέρες δὲν ἔχω δουλειά...»

Ὅσον καὶ ἂν προσεπάθησε νὰ κρυφθῇ, ἐγὼ τὸν εἶδα εἰς τὸ φῶς. Τὸ πρόσωπόν του μαῦρον, τὰ μάτια του ἄγρια, ἐφοροῦσε μόνον ὑποκάμισον, παντελόνι κίτρινον καὶ ζουνάρι ἐρυθρόν. Δι' ἀλήτην θὰ τὸν ἐξελάμβανε κανείς. Ἤκουσα τὴν φωνήν του καὶ τὸν παλμόν της εἰς τὰς διακοπάς της, ἐνόμιζα ὅτι βογγοῦν μέσα ἀπὸ τὸ στῆθός του κύματα καὶ τὴν ἔσπρωχναν αὐτά.... Εἶδα, ἄκουσα, ἐγνώρισα. Κάτι τοῦ ἐδώσαμε· ἔφυγεν. Ἀνεστέναξεν — ἀλλ' ὄχι τὸν συνήθη ἀναστεναγμόν· ἀναστεναγμὸν πνιγμοῦ. Δὲν ἤθελε ν' ἀναστενάξῃ.... Ἔπρεπεν ἀλλέως νὰ φύγῃ ἡ ὀδύνη καὶ ὁ πόνος. Ὤ, εἶναι ὁ ἄνθρωπος τὴν στιγμὴν αὐτήν, τῆς ἡρωϊκωτέρας, τῆς γιγαντωδεστέρας πάλης. Νὰ ἐβλέπατε τὸ βῆμά του, ὅταν ἤρχετο πρὸς ἡμᾶς, ὅταν ἤρχετο πρὸς τὸ φῶς. Νὰ ἠκούατε τὴν φωνήν του ἱκετεύουσαν, ζητοῦσαν ἐκ δευτέρου.. Καλύτερα νὰ μὴ τὴν ἠκούατε.

Ἀπεμακρύνθη μὲ τοὺς ἄλλους· ἀμίλητοι καὶ οἱ τρεῖς. Ποῦ; Ἀτενίσατε! Θὰ ἴδετε ῥάκη, χώματα, λείψανα, ὀστᾶ ἐν συφορμῷ. Μικρὸς λύχνος θὰ λάμπῃ ὅπως καυδήλα νεκρικὴ εἰς τὸ μάρμαρον τάφου. Μία λέξις ἀκούεται, ἡ ὁποία πληγώνει, αἱματώνει, ὀργώνει τὴν καρδιά: «Πεινῶ!»

Δὲν θὰ γίνωμεν ἡμεῖς οἱ κριταὶ τοῦ νοῦ, οἱ ὑπολογισταὶ τῆς τύχης ἑνὸς ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἀποφασίζει νὰ ἐπαιτήσῃ! Νὰ ᾐσθάνεσθε ὅ,τι αἰσθάνεται ἄνθρωπος εὑρισκόμενος εἰς τὴν θέσιν αὐτήν. Σᾶς φαίνεται εὔκολον; Δὲν εἶναι! Δώσατε! Ὁ πολεμιστὴς ἔπεσε πρὸ τῶν ἐπάλξεων! Μὴν ἐξετάσετε τίποτε. Μία παλάμη ἁπλώνεται ἀνοικτὴ ἐμπρός σας. Γεμίσατέ την! Δὲν εἴδατε καὶ δὲν ἠξεύρετε. Δὲν ἐτύχατε ποτὲ εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν καὶ δὲν ξεύρετε. Ἐγὼ εἶδα καὶ ἐγνώρισα....

Τέλλος Ἄγρας.

ΤΗΛΕΠΑΘΕΙΑ

—Mi, si, sol.

Σ' αὐτοὺς τοὺς ἤχους ὅλοι ξυπνήσαμε ἀπὸ τὴν τακτικήν μας 'ς αὐτὴν τὴν ὥραν ρέμβην, κυττάζοντας ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Θ'ἄλεγας γιὰ νὰ μετρηθοῦμε μὴ λείπῃ κανείς. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἔλειπε... Ποῖος κτύπησε λοιπὸν τὴν κιθάρα;—Μὴ νεράϊδες;—Μὴ ξωτικά;—Ὄχι, εἶπα ἐγώ, ποῦ ἔχω διαβάσει καὶ τὰ «Ἄγνωστα ψυχικὰ φαινόμενα,» ὄχι εἶνε Τηλεπάθεια· καὶ εὐθὺς σημείωσα τὴν ὥρα 'ς ἕνα χαρτί.

Πέρασ' ἐκεῖν' ἡ μέρα, μαζὶ μ' αὐτὴν πολλὲς ἄλλες, ἀλλὰ οὔτε τηλεγράφημα, οὔτε καμμιὰ ἄλλη εἴδησις.

Κάθουμαι στὴν κάμαρα ἀντίκρυ στὴν κιθάρα καὶ διαβάζω. Ὁ ἀέρας, φυσῶντας ἀπ' τὸ μισοανοιχτὸ παράθυρο, ποῦνε πλάϊ στὴν κιθάρα, κουνεῖ μιὰ χορδή της, ποῦ περισσεύει καὶ κρέμεται.

Ἡ γάτα, ποῦ κάθονταν στὰ γόνατά μου, βλέπωντας τὴ χορδὴ νὰ κουνιέται, πηδᾷ καὶ τρέχει νὰ παίξῃ μ' αὐτή. Ἡ ἄκρια ὅμως τοῦ ποδιοῦ της κτυπᾷ τὰς τεταμένας χορδὰς τῆς κιθάρας, καὶ βγάζει πάλι τοὺς ἴδιους ἤχους:

—Sol, mi, si.

Διδυμαῖος.

ΗΜΕΡΑ

Ἕνα - ἕνα σβύνουνε
τ' οὐρανοῦ τ' ἀστέρια,
ἕως ὅτου χάνονται
ὅλ' ἀπ' τὰ αἰθέρια.

Στὰ κλαδιὰ τῆς λεύκας μας,
τὸ κρυμμένο ἀηδόνι,
τὸ τραγοῦδι του ἄρχισε:
Ἡ αὐγὴ σιμώνει.

Καὶ στοὺς δρόμους ποῦ ἤτανε
πρῶτα ἐρημωμένοι,
τώρα κάποιος ἄνθρωπος
ποῦ καὶ ποῦ διαβαίνει.

Τὰ οὐράνια ῥόδινο
χρῶμα τὸ στολίζει,
τὸ λουλουδὶ ἀνοίξε
κ' εὐωδιὰ σκορπίζει.

Ὁ ἑανθὸς ὁ ἥλιος μας
τώρα θὰ προβάλῃ.
Φεύγ' ἡ νύχτα, χάνεται
φθάν' ἡ μέρα πάλι!..

Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες.

ΑΠ' ΤΟ ΧΩΡΙΟ

Μέσα 'ς τὴν ἡσυχία τοῦ θλιβεροῦ δειλινοῦ, ἀκούγεται, σὰν μονότονο καὶ θλιβερὸ τραγοῦδι, τὸ νερὸ τῆς ῥεμματιᾶς, ποῦ τρέχει ἀκούραστα καὶ ῥυθμικά, καὶ χύνεται μὲ ἁρμονία ἀπὸ τὸν ἕνα βράχο στὸν ἄλλον.

Τὰ γέρικα πλατάνια ῥίχνουν τὸν βαρὺ καὶ μελαγχολικὸ ἴσκιο τους, καὶ νοιώθουν κάποια εὐχαριστησι σὰν τάγέρι ἀπαλοχαϊδεύει τὰ φύλλα τους....

Κυπαρίσσια ὑπερήφανα καὶ μελαγχολικά, γέρνουν, μὲ μεγαλοπρέπεια τῆς κορυφές τους καὶ ψιθυρίζουν μὲ τ' ἄλλα δένδρα λόγια γλυκά....

Μενεξεδένια καὶ τριανταφυλλιὰ χρώματα βάφουν τὸν οὐρανὸ στὴ δύσι, καὶ σύννεφα ὁλόχρυσα ὁίχνουν παράξενες καβαθειὲς σκιὲς στὰ γύρω βουνά.

Ἡ Νύχτα ἁπλώνει σιγὰ - σιγὰ τὸν μαῦρο καὶ μυστηριώδη μανδύα της, καὶ τ' ἀστέρια ἀρχίζουν νὰ τρεμοσβύνουν στὸν κατακάθαρο οὐρανό

Ἡ Φύσις ἤρεμη ἀπολαμβάνει μὲ ἡδονὴ τὸ ἀργυρὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ ποῦ χύνεται μὲ χάρι ἄφθαστη, καὶ ἀργυρώνει τὸ μαγευτικὸ Πήλιο, τὴν ἥσυχη θάλασσα ποῦ λάμπει σὰν καθρέπτης, καὶ τὰ γύρω πανύψηλα βουνά, ποῦ τὰ πολὺ μακρινὰ φαίνονται σὰν νὰ εἶναι σκεπασμένα μὲ ἀραχνοῦφαντο πέπλο.

Τὰ μάτια ξεκουράζονται ἀπ' τῆς ματαιότητες τοῦ κόσμου, ἡ ψυχὴ ποῦ αἰσθάνεται πῶς βρίσκεται μακρυὰ ἀπ' τὴν κακία του, πλέει σὲ πέλαγος εὐδαιμονίας, καὶ ἡ καρδιὰ ἐπιθυμεῖ περισσότερον ἐκείνους ποῦ ἀγαπᾷ, ἐνῷ τὰ χείλη ψιθυρίζουν:

«Ὡραία Φύσις! Σὲ λατρεύω!»

Ρεζεντᾶ.

ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑ

Πέφτεις ἀπόψε σιγαλά,
Λυπητερὰ ὁλό πέφτεις,
Φθινοπωριάτικη βροχὴ
Δίχως βροντή, ἀστραπή·
Νὰ μὲ πονᾷς περσότερο,
Γιατὶ ἀπ' τὴ Φύσι κλέφτεις,
Σὰν ἀπὸ μιὰ περήφανη
Καρδιά, τὴ Σιωπή.

Νέρων.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ *Διδάσκαλος*: — Τί εἶνε; Τάκη, ὁ σάλος.

Τάκης: — Ἐπίθετον.

Διδάσκαλος: — Ἔτσι ἔ; καὶ πῶς κάνουν τὰ τρία γένη;

Τάκης: — Ὁ σάλος, ἡ σάλα... τὸ σάλι!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Αἰγλης τοῦ Ἑλληνισμοῦ

* * *

Ὁ Τάκης τραβᾷ τὸ τραπεζομάνδηλον καὶ χύνει τὸν καφὲ τῆς μαμμᾶς του.

— Ἀπρόσεκτε! τοῦ φωνάζει θυμωμένη· μοῦ ἔχυσες τὸν καφέ.

Καὶ ὁ Τάκης σαστισμένος:

— Μὴ θυμώνῃς, μαμμάκα μου, καὶ τὸν πίνω ἐγώ!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πατρίδος τῶν Ἡρώων.

* * *

Εἰς τὸ μάθημα τῆς Μουσικῆς.

Ὁ Καθηγητής:—Πόσας δευτέρας ἔχομεν;

Ἡ Φιφή, ἔκπληκτος: — Μίαν.... τὴν Καθαρὰν Δευτέραν.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πριγκιπίσσης τῶν Δολλαρίων

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 142ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προταθέντος τὴν 7ην Δεκεμβρίου 1913, πρὸς εὕρεσιν τῶν εἰς τὰ φύλλα τῆς «Διαπλάσεως» Δεκεμβρίου - Μαρτίου 1914 δημοσιευθεισῶν 176 Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ὁ μετὰ τὸ ὄνομα ἀριθμὸς δηλοῖ τὰς ὀρθὰς λύσεις ἑκάστου, οἱ δὲ δύο ἐντὸς παρενθέσεως, οἱ συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Ε, τὰ ἀπονεμηθέντα εἰς ἕκαστον Εὔσημα. Ἐκ τῶν δύο τούτων ἀριθμῶν, ὁ μὲν πρῶτος δηλοῖ τὰ Εὔσημα τῶν Λύσεων, ὁ δὲ δεύτερος τὰ Εὔσημα Ἐπιμονῆς.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ *(16 ἐτῶν καὶ ἄνω)*

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Κοραλία Κ. Καστρίτου***, 160 [10+6Ε].—(*Ἰσότιμοι*. δικαιούμενοι νὰ δημοσιεύσουν εἰς τὴν «Διάπλασιν» τὴν φωτογραφίαν των ἐπὶ πληρωμῇ ὁρ. 6 δὶὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ κλισὲ καὶ ἀγοράσουν ἀντὶ ὁρ. 5 μόνον ἕνα οἱονδήποτε θέλουν τόμον «Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων 8 ὁρ.): *Κάρμεν*, 148 [9+6Ε].—*Αἰθήρ*, 155 [9+6Ε].—*Ναύαρχος Μιαούλης*, 146 [9+6Ε].—*Κῦμα τοῦ Ἰονίου*, 146 [9+6Ε].—*Δοξασμένος Ρῆγνος*, 146 [9+6Ε].—*Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος*. 156 [9+6Ε].—*Σημαία τῆς Ἀκροπόλεως*, 150 [9+6Ε].—Ν. Δ. Πίστης, 166 [10+6Ε].—*Τρικυμία*, 157 [9+6Ε].—*Ἠρωϊκὴ Σάμος*, 158 [9+6Ε]).

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Πρίγκιψ τοῦ Βυζαντίου***, 138 [8+6Ε]. — ***Ὀμηριάς***, 124 [8+6Ε]).

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Πριγκίπισσα τῶν Δολλαρίων***, 120 [7+6Ε].—***Εὐξεινοποντία***, 108 [7+4Ε]).

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Φιλτάτη Ἑλλάς*, 96 [6+4Ε].—*Ροδοπαῖος Ἑλληνόπαις*, 71 [5+3Ε]).

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Δόξα, 51 [3+3Ε].—*Φαέθων*, 35 [2+1Ε].—*Ἱππότης τοῦ Μεσαιῶνος*, 33 [2+2Ε].—*Θρίαμβος τοῦ Δικαίου*, 26 [2+1Ε]).

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ *(12 ἕως 15 ἐτῶν)*

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Κῦμα τοῦ Θερμαϊκοῦ***, 159 [10+6Ε].—(*Ἰσότιμοι* δικαιούμενοι εἰς ὅ,τι καὶ οἱ Ἰσότιμοι τοῦ Α' Βραβείου τῆς Ἀνωτέρας τάξεως: *Δὸν Κιχώτης*, 145 [9+6Ε].—*Νύμφη τοῦ Πόντου*, 156 [9+6Ε].—*Ἄστρον τῆς Ἐλευθερίας*, 166 [10+6Ε].—*Συλφίς*, 147 — *Ναυτάκι τῆς Λέσβου*, 147 [9+6Ε]. — *Πολικὸς Ἀστήρ*, 127 [8+6Ε].—*Τέλλος Ἄγρας*, 168 [10+6Ε].—*Στεναγμὸς τοῦ Ἀνέμου*, 134 [8+6Ε].—*Ἰὰς Αὔρα*, 124 [8+5Ε].—*Ὁ Νικητής*, 143 [9+6Ε].—*Κυκλάμινον*, 159 [10+6Ε].—*Αἰολεύς*, 132 [8+6Ε].—*Ἐν Τούτῳ Νίκα*, 144 [9+6Ε]. — *Λατρευτὴ Κυανόλευκος*, 134 [8+6Ε]. — *Πανελλήνιος Πόθος*, 130 [8+5Ε].—*Ἀφρόεσσα Θάλασσα*, 124 [8+4Ε].— *Πανελλήνιος Ἕνωσις*, 127 [8+5Ε].— *Βιολέττα τῆς Πάρας*, 159 [10+6Ε].—*Ψαροπούλα*, 154 [9+6Ε].—*Αἰματόβρεκτος Κύπρος*. 149 [9+6Ε].—*Μανιώδης Ταξειδιώτισσα*, 151 [9+6Ε].—*Ρεῦμα τοῦ Βοσπόρου*, 135 [8+6Ε].—*Μεγάλη Ἑλλάς*, 144 [9+6Ε]. — *Διάτρητος Κυανόλευκος*. 156 [9+6Ε]. — *Μέλλων Ἐφευρέτης*, 168 [10+6Ε].— *Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες*, 170 [10+6Ε]. — *Φεγγαρόπαιδο*, 146 [9+5Ε].—*Βυζαντινὸν Κλέος*, 128 [8+6Ε].—*Κωνσταντῖνος Α. Τσαμόπουλος*, 159 [10+6Ε].—*Γενναιόψυχος Στρατηλάτης*, 130 [8+6Ε].—*Στρατηλάτης τῆς Μακεδονίας*, 127 [8+5Ε].—*Λέων τῶν Θερμοπυλῶν*, 145 [9+6Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Παιδικὴ Καρδιά***, 113 [7+6Ε].—***Ἀτρόμητο Εὐζωνάκι***, 106 [7+6Ε].—(*Ἰσότιμοι* δικαιούμενοι νὰ γοράσουν ἀντὶ δραχμῶν 6 μόνον, ἕνα οἱονδήποτε θέλουν τόμον «Διαπλάσεως» τῶν 8 δραχμῶν: *Σιδηροῦν Προσωπεῖον*, 117 [7+6Ε].—*Αἴγλη τοῦ Ἑλληνισμοῦ*, 112 [7+4Ε]. — *Μέγας Ναπολέων*, 111 [7+6Ε].— *Δαφνοστεφὴς Γαλανόλευκος*, 108 [7+6Ε].—*Τοροπίλλη Βότση*, 109 [7+6Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Πυθαγόρας ὁ Σάμιος***, 91 [6+5Ε].—***Πουπουλένια***, 94 [6+4Ε].—***Γιγαντομάχος Ἕλλην***, 92 [6+4Ε].—(*Ἰσότιμοι*, δικαιούμενοι νὰ γοράσουν ἀντὶ δραχμῶν 7 μόνον ἕνα οἱονδήποτε θέλουν τόμον «Διαπλάσεως» τῶν 8 δραχμῶν: *Ἄνθος τῆς Ἀνατολῆς*, 93 [6+5Ε].— *Μαγεμένο Ἀκρογιάλι*, 99 [6+4Ε].—*Ὀνειροπόλος τῆς Δόξης*, 96 [6+6Ε].— *Ταλαιπωρημένο Δωδεκάνησο*, 89 [6+5Ε].—*Ἀκτὶς Χ*, 99 [6+4Ε]).

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Ἑλληνόπουλο τοῦ Αἴμου*, 82 [5+5Ε].—*Ἀστὴρ τῆς Ἐλευθερίας*, 78 [5+5Ε].—*Ἥρως τοῦ 1913*, 79 [5+6Ε].—*Νύμφη τῆς Ἰωνίας*, 78 [5+3Ε].—*Ἐρημῖτις*, 55 [4+6Ε].—*Νικητὴς τοῦ Μπιζανίου*, 53 [4+4Ε]. — *Κόρη τοῦ Πολεμιστοῦ*, 47 [3+2Ε]. — *Ξελιγωμένος Κλαψιάρης*, 51 [3+3Ε].— *Βουλγαροομάχος Εὔζωνος*, 55 [4+3Ε]. — *Νικηφόρος Στόλος*, 54 [4+6Ε].—*Ἔνωσις τῆς Κρήτης*, 76 [5+6Ε].—*Ἐνετικὸς Λέων*, 57 [4+4Ε].—*Μέγας Κωνσταντῖνος*, 53 [4+4Ε].—*Βασίλισσα τῆς Κύπρου*, 51 [3+1Ε].—*Α. Πασχαλίδης*, 85 [5+5Ε].—*Πουλάκι Ξένο*, 53 [4+2Ε]. — *Ἥλιος τῆς Ἐλευθερίας*, 77 [5+5Ε].— *Ἔφεδρος Μπιμπίκος*, 57 [4+3Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: *Ταμτὰμ Τιπτής*, 34 [2+3Ε].—*Καινούργιες Δάφνες*, 24 [2+1Ε].—*Ἀτρόμητος Σωφραζέττα*. 43 [3+3Ε].—*Ἀνόρθωσις*, 40 [3+3Ε].—*Ναυτοπούλα*, 41 [3+2Ε].—*Μὴ με Λησμόνει*, 26 [2+1Ε].—*Τρελλὴ Ναυτοπούλα*, 42 [3+2Ε].—*Γλυκεῖα Ἀνάμνησις*, 26 [2+2Ε].—*Ἔνδοξον Σοῦλι*, 39 [3+4Ε].—*Ἐμμανουὴλ Μ. Φλωράκης*, 22 [2+3Ε].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ *(11 ἐτῶν καὶ κάτω)*

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Στέφανος τῆς Νίκης***, 113 [7+6Ε].—(*Ἰσότιμοι* δικαιούμενοι εἰς ὅ,τι καὶ οἱ Ἰσότιμοι τῆς Ἀνωτέρας τάξεως: *Φουστανελλᾶς*, 124 [8+6Ε]. — *Ἰνώ*, 155 [9+6Ε].—Χαράλ. Γ. Λιαπάκης, 89 [6+4Ε].—*Φάρος τῆς Αἰγίνης*, 124 [8+6Ε].—*Ροδωνιά*, 95 [6+4Ε].— *Πατρινὸ Ναυτόπουλο*, 90 [6+5Ε]. — *Νὰν Πίνκερτον*, 127 [8+6Ε].— *Ναυτάκι τοῦ Ἀβέρωφ*, 88 [5+5Ε]).

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Λιλίκα*, 80 [5+5Ε].—*Ἥρως τῆς Τζουμαγιᾶς*, 76 [5+5Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Ἀκτὶς τῆς Ἐλευθερίας***, 56 [4+5Ε]. — ***Στρατηλάτης τῶν Ἑλλήνων***, 60 [4+2Ε].— ***Ἀπόγονος Ὀδυσσέως***, 55 [4+6Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Ταναγραία Κόρη*, 43 [3+3Ε].— *Κυματίζουσα Κυανόλευκος*, 40 [3+4Ε].—*Ἐλπὶς τῶν Δυστυχῶν*, 40 [3+1Ε].— *Μοσχοβόλον Κρίνον*, 47 [3+3Ε]. — *Βυζαντινὴ Πορφύρα*, 36 [3+5Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: *Βουνὸ τῆς Μανωλιάσας*, 24 [2+2Ε].—*Ἥρως τῶν Γιαννιτσῶν*, 18 [2+3Ε].— *Δύτης*, 14 [1+1Ε].— *Στενὰ τῆς Κρέσνας*, 24 [2+2Ε].—*Νίκη*, 20 [2+2Ε].

ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΠΡΟΣΕΤΙ ὀρθὰς λύσεις ἀναμίξ ἐκ τριῶν τάξεων καὶ οἱ ἑξῆς: *Κυπριακὴ Ἀκτή*, 8 [1Ε].— *Δοξασμένος Πολεμιστής*, 7 [1+1Ε].—Βασιλ. Ν. Δουρδούμας, 11 [1+2Ε].—*Φρεάντλης*, 7 [1Ε].—*Νεαρὰ Κρῆσσα*, 11 [1+1Ε].—*Ναυτόπουλο Κεφαλληνίας*, 7 [1+1].—*Ἐλευθερωθεῖσα Μακεδονία*, 3 [1Ε].—*Αὐδία Λίθος*, 7 [1+1Ε]. — *Ἕνωσις Σάμου*, 16 [1+1Ε].—*Χαλασμὸς Κόσμου*, 16 [1+1Ε].—*Μαρμαρ. Βασιλῆς*, 1.—*Γαλανὴ Σημαία*, 4 [1+1Ε].

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

Ἀθῆναι, 38 ὁδὸς Εὐριπίδου
τὴν 30ὴν Ὀκτωβρίου 1914.

ΖΗΤΩ τὸ Ξεσπάθωμα! Αὐτὸ πρέπει νὰ εἶνε ἀπὸ σήμερον τὸ σύνθημά σας. Διαβάστε μὲ προσοχὴν τὴν Προκήρυξιν, ποῦ δημοσιεύω εἰς τὴν 5ην σελίδα, ἀρχίσατε τὰς ἐνεργείας σας καὶ... μὴ παύσετε ποτέ! Μόνον ἀπὸ τὸ Ξεσπάθωμα περιμένει ἡ ἀγαπητή σας Διάπλασις νὰ γεμίσῃ τὰ μεγάλα χάσματα ποῦ ἤνοιξαν εἰς τὰ στελέχη της οἱ πόλεμοι, οἱ διωγμοί, οἱ ἀποκλεισμοί. Λοιπόν, ζήτω τὸ Ξεσπάθωμα!

Ὅσοι ἔχετε ἑτοιμάσῃ Συλλόγας ἀπὸ δέκα ἕως δεκαπέντε Πνευματικὰς Ἀσκήσεις διαφόρων εἰδῶν, εἰμπορεῖτε νὰ μοῦ τὰς στείλετε ἀπὸ τώρα διὰ τὸν νέον «147ον Διαγωνισμὸν πρὸς σύνθεσιν Πνευμ. Ἀσκήσεων διὰ τὴν Α' ἑξαμηνίαν τοῦ 1915». Ἡ προκήρυξις θὰ δημοσιευθῇ προσεχῶς, ἀλλὰ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ τὴν ἰδῆτε πρῶτα καὶ σεῖς οἱ παλαιοί, διότι οἱ ὅροι μένουν πάντοτε οἱ ἴδιοι, καὶ τοὺς ξεύρετε ἀπέξω κι' ἀνακατωτά.

Ἔχετε δίκηο, *Ἀθάνατα* 1821—1912, νὰ παραπονῆσαι ποῦ δὲν ἀπήντησα εἰς μερικὰ παλαιὰ γράμματά σου. Τὰ εἰχα βάλῃ ἰδιαιτέρως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν κάποιων παραγγελιῶν ποῦ εἶχον, μὲ τὴν ἰδέαν νὰ σοῦ ἀπαντήσω κατόπιν διαμιᾶς. ἀλλ' ἐλησμόνησα νὰ τὰ ξαναβάλω εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν. Ἂς εἶνε ὅμως. αἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν. Σ' εὐχαριστῶ πολὺ καὶ διὰ τὴν πρόθυμον ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς. Ναί, τὸ ψευδώνυμον αὐτὸ νὰ τἀλλάξῃς. Μὲ δυσκολεύει εἰς τὴν χρῆσιν ἐπειδὴ εἶνε εἰς πληθυντικόν.

Τέλλε Ἄγρα, εἰς τὸ τετράδιόν σου δὲν ἐσημείωσες ἡλικίαν, καὶ δι' αὐτὸ. κατὰ τὸν κανονισμόν, σὲ κατέταξα εἰς τὴν Ἀνωτέραν Τάξιν. Ἀφοῦ ὅμως δὲν εἶσαι ἀκόμη 16 ἐτῶν, δικαίωμά σου εἶνε νὰ διαγωνίζεσαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν Μεσαίαν. Ἀρκεῖ νὰ τὸ σημειώνῃς ἐπὶ ἑκάστης ἀπαντήσεώς σου εἰς Διαγωνισμόν. Εἰς αὐτὸ λοιπὸν εἴμεθα σύμφωνοι. Ὅσον διὰ τὴν αἰσθηματικήν σου ἐκείνην ἱστορίαν. σὲ βεβαιῶ, ὅτι δὲν βλέπω εἰς αὐτὴν τίποτε τὸ παράδοξον καὶ τὸ ἀνησυχαστικόν. Τὰ περισσότερα παιδιὰ τῆς ἡλικίας σου ἔτσι ζωηρὰ καὶ ὑπερβολικὰ αἰσθάνονται καὶ τὴν φιλίαν καὶ ὅλα. Τὸ μόνον ποῦ μὲ ἀνησυχεῖ ὀλίγον. εἶνε ποῦ. σὲ βλέπω ἀκόμη νὰ γράφῃς πολλὰ. πυκνὰ. ἀτελείωτα. Διατί τόσα; Καλιναγώγησε ὀλίγον αὐτὴν τὴν γραφομανίαν καὶ προσπάθησε νὰ γίνῃς συντομώτερος. Ὄχι ὅμως νὰ φθάσῃς καὶ εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον. εἰς τὴν πεισματικὴν λακωνικότητα. ὅπως μίαν φορὰν ποῦ σοῦ ἔκαμα. νομίζω. τὴν αὐτὴν παρατήρησιν. Πᾶν μέτριον ἄριστον.

Ναί, *Νύμφη τοῦ Δουμοῦ*, εἶνε πολὺ ὡραῖον νὰ ξαναπηγαίνῃ κανεὶς εἰς τὸ σχολεῖον, ὕστερ' ἀπὸ τρεῖς μῆνας ἀναπαύσεως. νὰ ξαναρχίζῃ τὰ μαθήματα καὶ νὰ ξαναβλέπῃ τοὺς συμμαθητάς του. Μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον ἐδιάβασα ὅλ' αὐτὰ ποῦ μοῦ γράφεις καὶ σοῦ εὔχομαι νὰ γίνῃς μίαν ἡμέραν μεγάλη ζωγράφος. ὅπως ἡ συμπολῖτίς σου Κλεονίκη Ἀσπριώτη. τῆς ὁποίας τὰ ἔργα ἐθαυμάσθησαν εἰς τὴν τελευταίαν Ἔκθεσιν τῶν Παρισίων.

Ἡ *Φοράυλα*, ποῦ ἄργησε κάπως νὰ μοῦ γράψῃ ἐξ αἰτίας τῶν μαθημάτων. σήμερον μοῦ γράφει τὰ ἑξῆς: «Συλλογίζομαι τὸν καιρὸν ποῦ θὰ ἔχω τελειώσῃ πλέον τὰ συνήθη σχολεῖα καὶ θἀφοστιωθῶ ἐξ ὁλοκλήρου *εἰς τὸ ἰδικόν σου*, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ εἶμαι ἐλευθέρα νὰ μείνω ὅσον θέλω.» Δὲν εἶνε ὡραῖον;— Δι' ἐκείνην ποῦ μ' ἐρωτᾷ, κ' ἐγὼ πρὸ πολλοῦ δὲν ἔχω καμμίαν εἴδησιν.

Κάμνεις μίαν μεγάλην παρεξήγησιν. *Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες*. Ἕνα διήγημα εἰμπορεῖ νὰ εἶνε ὅσον θέλει ἐκτενές· ἕνας μονόλογος ὅμως πρὸς ἀπαγγελίαν. ἔχει ὅρια πολὺ στενώτερα. Ὁ ἀδελφός σου ἦλθε καὶ τὸν ἐγνώρισα. Πολὺ ἀξιαγάπητο παιδάκι!

Ὁ *Φάων* εὐχαριστεῖ τὸν *Ἥρωα τοῦ 1913* ποὺ ἔδωσε τὸνομά του εἰς τὸ γατάκι του, ὥστε τώρα νὰ εἶμπορῇ νὰ λέγῃ: «Ὁ Φάων ἀπέθανε—ζήτω ὁ Φάων!»

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα Ψευδώνυμα: *Κυματοβόλος Ποσειδών*, α. (Κ. Σ.) *Εὐτυχὲς Παρελθόν*, α. (Ι. Ν.) *Γλυκεῖα Ἁρμονία*, κ. (Π. Μ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ ταλαιδέξουν: Τὰ *Ἀθάνατα 1821—1912* (0) μὲ *Νοσταλγοῦσαν Χιωτοπούλαν, Τέλλον Ἄγραν, Διδυμαῖον, Τσούχραν, Φράουλαν.*

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Δαφνοστεφῆ Βασιλέα* (ἐλήφθησαν ἔστειλα.) *Κ. Γ. Διαμ.* (σὲ συγχαίρω διὰ τὸν προδιδασμόν, καθὼς καὶ τὸν ἀδελφόν σου.) *Δοξασμένον Ρῆνον* (φαντάζομαι τὴν χαρὰν σου ποὺ ἐπέστρεψες εἰς τὸ σπίτι, ὕστερ' ἀπὸ τόσων ἡμερῶν ἀπουσίαν!) *Ὡραίαν Ρόδον* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ πολύ· δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ ἐνεργήσῃς ὁραστηρίως· ὁ περὶ οὗ ἐρωτᾷς σπουδάζει ἐδῶ·) *Ροδοδάφνην* (χαριτωμένα τὸ γραμματάκι σου!) *Τρελλὴν Νεράϊδαν* (ἔστειλα·) *Ναυτάκι τῆς Λέσβου* (δὲν πειράζει· ἡ βραδύτης εἶνε δικαιολογημένη·) *Ἥρωα τοῦ 1913* (εἰς τὸν ὁποῖον τὸ ὀκτασέλιδον φύλλον ἔφανη γλυκύτερον καὶ ἀπὸ τὸ ἄσπρο ψωμὶ τῆς *Φράουλας*·) *Ἀνόρθωσιν* (ἔπειτα ἀπὸ τόσα ταξείδια, δὲν πειράζει· στεῖλε τὰς λύσεις τὸ γρηγορώτερον καὶ γράψε μου·) *Ἀμαζόνα τοῦ Εὐξείνου* (τόμον ἔστειλα· τί νὰ γίνῃ! ἀφοῦ δὲν ὑπάρχῃ τρόπος ἀποστολῆς χρημάτων, ἀργότερα...) *Ὑπόδουλον Ἑλληνίδα* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *20ην Ὀκτωβρίου*, θὰ παντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 28ης Δεκεμβρίου.

494. *Λεξίγριφος*

Στοιχεῖον, γράμμα κι' ἄνθη
Θὰ ἐξαφανισθοῦν
Μέσα εἰς καπνοὺς καὶ φλόγας
Ἁπλῶς ἂν ἑνωθοῦν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κυκλαμίνου

495. *Συλλαβόγριφος*

Τὸ πρῶτόν μου εἶνε πρόθεσις.
Ἀντωνυμία κοινὴ τὸ δεύτερόν μου.
Ἁπλοῦν φωνῆεν τὸ τρίτον μου.
Καὶ Κράτος ἰσχυρὸν τὸ σύνολόν μου.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Βέτο

496. *Στοιχειοτονόγριφος*

Ὅρος εἶμαι ἑλληνικόν·
Ἂν μοῦ βγάλῃς τὸ ἀρχικὸν
Κ' εἰς τὸ τέλος μὲ τονίσῃς.
Παρευθὺς θὰ σχηματίσῃς
Χώρας κάτοικον γνωστόν.

Ἐτάλη ὑπὸ Μαρίας Βογιατζῆ

497. *Συλλαβικὸς Ρόμβος*

* = Ἐπιφώνημα.
* * * = Ἄγγελον.
* * * * * = Θάλασσα τῆς Εὐρώπης.
* * * = Δὲν ἔχει τιμήν.
* = Τὸ ἥμισυ τοῦ κήπου.

(Κάθε ἀστερίσκος εἶνε μία συλλαβή.)

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φάωνος

498. *Γρῖφος*

πῶς γρον
πῶς πῶς γρον γρον
πῶς πῶς γρον γρον
πῶς πῶς πῶς γρον γρον γρον
πῶς πῶς πῶς πῶς γρον γρον γρον γρον
πῶς πῶς γρον γρον

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ

Δῶρον Δραχμῶν 3 ἕως 52,50

Οἱ ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομηταὶ εἰς τὴν «Διάπλασιν» διὰ τὸ 1915 πρὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου ἐ. ἔ., καθὼς καὶ οἱ ἀνανεοῦντες πρὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου ἐ. ἔ., τὴν συνδρομήν των διὰ τὸ 1915, ἔχουν τὸ προνόμιον νὰ γοράσουν τοὺς τόμους τῆς «Διαπλάσεως» τῶν ἐτῶν 1899 ἕως 1905, ὅλους μαζὶ ἢ χωριστὰ ἕνα ἕκαστον, τιμώμενον ἀρχικῶς δραχ. 7, ἀντὶ δρ. 4 μόνον (καὶ χρυσόδετον ἀντὶ δραχ 7), τοὺς δὲ τόμους τῶν ἐτῶν 1906 ἕως 1914, ὅλους μαζὶ ἢ χωριστὰ ἕνα ἕκαστον, τιμώμενον ἀρχικῶς δραχ. 8, ἀντὶ δρ. 4,50 μόνον (καὶ χρυσόδ. ἀντὶ δρ. 7,50)

Αἱ ἄνω τιμαὶ εἶνε διὰ τοὺς παραλαμβάνοντας τοὺς τόμους ἐκ τοῦ Γραφείου μας. Οἱ παραγγέλοντες νὰ σταλοῦν ταχυδρομικῶς πρέπει νὰ προσθέτουν διὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἑκάστου τόμου λεπτὰ 50 οἱ ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ δρ. 1 οἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.

Τὰ πρὸς τοῦτο διατιθέμενα ἀντίτυπα εἶνε 50 ἐξ ἑκάστου τόμου, δηλαδὴ τόμοι ἐν ὅλῳ 800, τοὺς ὁποίους θὰ γοράσουν ὅσοι προλάβουν νὰ ἐπωφεληθοῦν τοῦ προνομίου πρὶν ἐξαντληθοῦν.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 44ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 329)

ΑΘΗΝΩΝ: Ἀνδρ. Δ. Γαλανόπουλος, Ἐμμ. Μ. Φλωράκης, (42) Κ. Δ. Ἐλευθεροῦδάκης, Νέρων, Γεωργ. Δ. Μάρκου, Γεωργ. Ἀλ. Κοκκώνης, Δεων. Α. Χαρμπούρης, Γ. Δ. Μαρίντσογλους, Ταΰγετος.
ΑΡΓΟΥΣ: Βρ. Χρ. Λύγδας, Ἀγησ. Χρ. Λύγδας.
ΒΟΛΟΥ: Ἀργίνη Κ. Λυκιαρδοπούλου.
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Χ. Γ. Λιαπάκης.
ΚΑΛΑΜΩΝ: Στυλ. Δ. Καμπαλιώτης.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Χαρ. Σ. Πατσός, Δικατερίνη Δημ. Φίλιππα, Δημ. Γερ. Δεσύλλας.
ΠΑΤΡΩΝ: Πατρινὸ Ναυτόπουλο, Κάκια Π. Παπαγιαννοπούλου, Μαντίνα Π. Παπαγιαννοπούλου.
ΣΥΡΟΥ: Γ. Κ. Πολίτης, Ἰ. Θ. Μηταράκης.
ΧΙΟΥ: Νικ. Κ. Κοκκάλης, Α. Μ. Πρωΐος, Γεωργ. Σταμ. Λεριώτης, Ἰωαν. Σταμ. Λεριώτης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὑρόντων τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθη ὁ ἐν Καλάμαις ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ Δ. ΚΑΡΜΠΑΛΙΩΤΗΣ ὁ ὁποῖος ἐνεγράφη διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

—[1Α' — 108]—

Καθηγητὴς τῆς Γαλλικῆς διδάσκων εἰς τὸ Λεόντειον Λύκειον τῶν Frères Maristes καὶ διαθέτων ὥρας ζητεῖ παραδόσεις. Μέθοδος εὐθεῖα (méthode directe) καὶ ἀποτελεσματική.

Πληροφορίαι παρὰ τῇ «Διαπλάσει.»

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1914

Κατὰ τὰ προκηρυχθέντα, τὴν 16 Ὀκτωβρίου τὸ πρωὶ ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα οἱ ἀριθμοὶ 1 ἕως 2667, οἱ ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς, τὰς ὁποίας ἔλαβον οἱ πληρώσαντες μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης συνδρομὴν ἐτησίαν, ἐννεάμηνον, ἑξάμηνον ἢ τρίμηνον, ἐντὸς τῆς ὁποίας συμπεριλαμβάνεται ἡ 15 Ὀκτωβρίου 1914. Ἐκληρώθησαν δὲ κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς 50 ἀριθμοί:

***1445**, ἐκέρδισεν ἓν ὡρολόγιον τῆς τσέπης.*

***310, 1856**, ἐκέρδισεν ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 40 κατ' ἐκλογήν του.*

***2033, 1107, 264**, ἐκέρδισεν ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 25 κατ' ἐκλογήν του.*

***600, 87, 1901, 2388**, ἐκέρδισεν ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 15 κατ' ἐκλογήν του.*

***2175, 2395, 102, 950, 1945**, ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν Διαπλάσεως τοῦ προσεχοῦς ἔτους.*

***197, 2248, 1390, 13, 1550**, ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης».*

***497, 1990, 1011, 2327, 837, 2456, 684, 1712, 1203, 885**, ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ ἕνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων φρ. 3,50.*

***281, 2156, 576, 2108, 1040, 62, 1721, 1344, 1920, 453, 1774, 2213, 729, 2642, 1408, 1476, 2511, 1152, 1969, 635**, ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ ἕνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων 1 φρ.*

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ τῶν δώρων πρὸς μὲν τοὺς κατόχους τοῦ πρώτου καὶ τῶν τεσσαράκοντα τελευταίων ἀριθμῶν θὰ γίνῃ μαζὶ μὲ τὸ 48ον φύλλον τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, γωρὶς νὰ δικαιοῦται τις νὰ ζητήσῃ ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπὸ τῆς τύχης ἀπονεμηθέντος αὐτῷ δώρου δι' ἄλλου, οὔτε ἴσης οὔτε κατωτέρας ἀξίας. Πρὸς δὲ τοὺς κατόχους τῶν ἀριθμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκέρδισαν τόμους κατ' ἐκλογήν των, ἀπηυθύναμεν σήμερον ἐπιστολήν, παρακαλοῦντες αὐτοὺς νὰ μᾶς ὁρίσουν ποίους τόμους ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ 1915

Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΟΥ 1915 θὰ γίνῃ τὴν πρώτην ἑβδομάδα τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου, καὶ θὰ λάβουν μέρος εἰς αὐτὴν ὅλοι ὅσοι θὰ ἔχουν πληρώσῃ ἐτησίαν ἢ ἑξάμηνον συνδρομὴν διὰ τὸ 1915 *μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου ἐ. ἔ.* τὸ βραδύτερον. Ὁ κληρωθησόμενος, εἷς μόνος, θὰ κερδίσῃ **μίαν Μετοχὴν Λαχειοφόρον** τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀξίας δρ. 100, μ' ἐλπίδα κέρδους δρ. 50.000.

Εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους 1915 θὰ γίνουν **ἄλλαι τέσσαρες Κληρώσεις δώρων,** ἀξίας 1600 ἐν ὅλῳ δραχμῶν, εἰς ἑκάστην τῶν ὁποίων θὰ συμμετέχουν οἱ ἐγκαίρως προπληρώνοντες τὴν συνδρομήν των διὰ τὸ 1915. Τὰ δῶρα, διὰ τοὺς 50 κερδίζοντας ἀριθμοὺς εἰς ἑκάστην τῶν τεσσάρων τούτων κληρώσεων, θὰ εἶνε ὅμοια μὲ τὰ τῆς ἀνωτέρω Τετάρτης Κληρώσεως τοῦ 1914.

Τύποις «Αὐγῆς Ἀθηνῶν» ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Πλατεῖα Ἀγ. Θεοδώρων.— 2574

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:	Ἐξωτερικοῦ:
Ἐτησία . . . δρ. 8,—	Ἐτησία . . . φρ. 10,—
Ἐξάμηνος . . » 4,50	Ἐξάμηνος. . . » 5,50
Τρίμηνος . . . » 2,50	Τρίμηνος . . . » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 21ος *Ἐν Ἀθήναις, 1 Νοεμβρίου 1914* *Ἔτος 36ον.—Ἀριθ. 48*

ΕΡΒΕΛΙΝ ΚΑΤΑ ΠΛΟΚ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 336)

«Ἐπίσκεψις στῆς δυὸ μετὰ τὰ μεσάνυκτα; Αὐτὸ εἶνε παράξενο!» ἐσυλλογίσθη ὁ Ἐρβελίν.

Κρυπτόμενος ὀπίσω ἀπὸ τὰ δένδρα, ἐπλησίασε, διὰ νὰ ἴδῃ καλλίτερα, ὅσον τῷ ἐπέτρεπεν ἡ φρόνησις. Ἡ ὀμίχλη ὅμως τὸν ἠμπόδιζε. Ἔξαφνα ἔλαμψεν ἕνα φῶς: Ὁ ὁδηγός, ὁ ὁποῖος εἶχε μείνῃ εἰς τὸ αὐτοκίνητον, ἄναβεν ἕνα σιγάρο.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν ὁ Ἐρβελὶν δὲν εἶδε τίποτε, διότι ὁ καπνιστὴς εἶχε τὸ πρόσωπον ἐντελῶς σκεπασμένον μὲ τὴν προσωπίδα τοῦ σωφέρ, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ κουκούλαν καὶ πελώρια ματογυάλια.

«Ἀ, ἄ! ἐψιθύρισεν ὁ ἀστυνομικός· αὐτὸ μοῦ φαίνεται ἀκόμη πιὸ περίεργο. Ἂν μποροῦσα νὰ πάρω τὸν ἀριθμὸ αὐτοῦ τοῦ ἀμαξιοῦ, ἴσως θὰ μάθαινα αὔριο πολὺ ἐνδιαφέροντα πράγματα!»

Δὲν ἄργησε πολὺ νὰ εὕρῃ τρόπον διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν περιέργειάν του. Ἐσήκωσε τὴν κουκούλαν τοῦ ἐπανωφορίου του καὶ ἐπροχώρησε κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ ἀμάξι, κρατῶν δύο τηλεγραφήματα, τὰ ὁποῖα εἶχε πάντοτε, διὰ κάθε ἐνδεχόμενον, εἰς τὸν σάκκον του.

—Καλησπέρα, φιλαράκο μου, εἶπε μὲ βραχνὴν φωνὴν εἰς τὸν σωφέρ· μοῦ κάνεις μιὰ χάρι; Ἔχασα τὰ γυαλιά μου κ' ἔχω νὰ δώσω δύο τηλεγραφήματα· τὸ ἕνα, μοῦ φαίνεται, γιὰ τὴν ὁδὸν Περγολέζε· τὸ ἄλλο γιὰ τὴν ὁδὸν Σποντίνι. Δὲν βλέπω νὰ τὰ διαβάσω... Μοῦ λές, σὲ παρακαλῶ, μὴν κοπιάσω ἄδικα, ποιὸ εἶνε γιὰ τὸν ἕνα δρόμο καὶ ποιὸ γιὰ τὸν ἄλλο;

Ὁ σωφὲρ δὲν ἀπεκρίθη. Ἔβγαλε τὰ χονδρά του γάντια γιὰ νὰ νάψῃ ἕνα σπίρτο, ἐπῆρε τὰ δύο τηλεγραφήματα (*) καὶ τὰ ἐπλησίασε στὰ γυαλιά του. Ἔπειτα τὰ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν ψευδοδιανομέα, τὸ ἓν κατόπιν τοῦ ἄλλου, λέγων ἁπλῶς:

— Αὐτό, Σποντίνι· αὐτό, Περγολέζε. Δίνε του τώρα! καληνύκτα!

(*) Ἴδε εἰκόνα προηγ. φύλλου, σελ. 336.

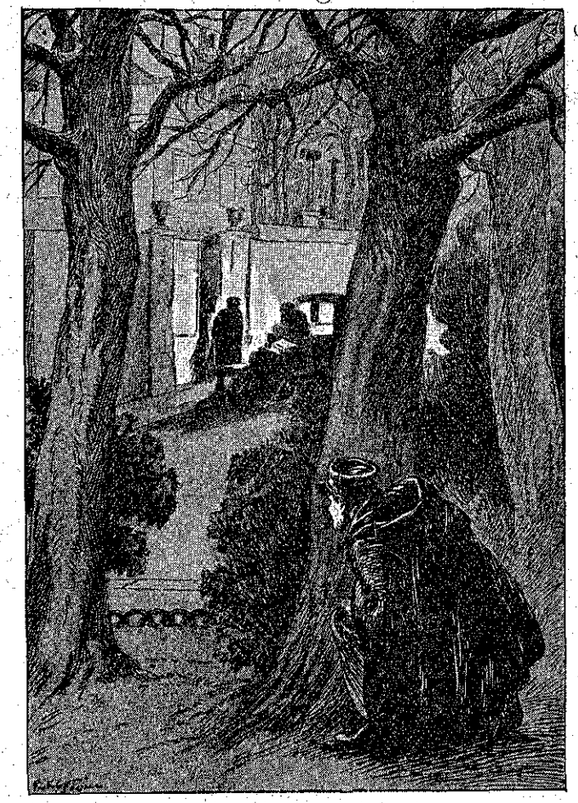

«Δύο ἄνθρωποι παρουσιάσθησαν εἰς τὴν καγγελόθυραν...»
(Σελ. 341, στ. γ')

— Εὐχαριστῶ, φιλαράκο! ἀπεκρίθη ὁ ψευδοδιανομεύς, φυλάττων προσεκτικὰ τὰ δύο τηλεγραφήματα εἰς τὸν σάκκον του.

Εἰς μάτην ὅμως προσεπάθησε νὰ πάρῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ αὐτοκινήτου. Εἰς τὴν θέσιν του ὑπῆρχε μόνον μία μουντζούρα. Τὸν εἶχαν σβύσῃ.

Ἔφυγε γρήγορα πρὸς τὴν ὁδὸν Περγολέζε· ἀλλ' ἀπὸ ἐκεῖ ἐπέστρεψε πάλιν εἰς τὴν λεωφόρον τοῦ Δάσους κ' ἐκρύφθη ὀπίσω ἀπὸ τὰ δένδρα, εἰς τὴν πρώτην του σκοπιάν.

Ἔμεινεν ἐκεῖ, τουρτουρίζων ἀπὸ τὸ κρῦο καὶ κατασκοπεύων, μίαν ὥραν. Εἰς τὰς τρεῖς, ἕνα φῶς ἔλαμψεν εἰς τὸν κῆπον καὶ δύο ἄνθρωποι παρουσιάσθηκαν εἰς τὴν καγκελλόθυραν. Ὁ ἕνας εἶχεν ὅλον του τὸ πρόσωπον σκεπασμένον, ὅπως ὁ σωφέρ, καὶ ἦτο τυλιγμένος μὲ μίαν μακρυὰν γούναν. Ἀνέβη εἰς τὸ αὐτοκίνητον, τὸ ὁποῖον ἔφυγεν ὁλοταχῶς. Ὁ ἄλλος ἐπέστρεψεν εἰς τὸ μέγαρον μὲ τὸ φῶς.

Ὁ Ἐρβελὶν ἐκίνησε διὰ τὸ σπίτι του, τρίβων τὰ χέρια.

«Ἂν δὲν ἀπατῶμαι, ἐσυλλογίζετο, νὰ μιὰ νυκτερινὴ ἐπίσκεψις ποὺ μᾶς ἐπιφυλάσσει ἐκπλήξεις! Αὔριο πρέπει νὰ μάθω ποιὰ εἶνε αὐτὰ τὰ τρία μυστηριώδη ὑποκείμενα».

Τὸ ἄλλο πρωί, ὁ Ἐρβελίν, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Κράμπ, εἰσῆλθεν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Βερτιγιόν, διευθυντοῦ τῆς ἀνθρωπομετρικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

—Ἀγαπητέ μου διευθυντά, τῷ εἶπεν ὁ κ. Κράμπ, ἰδοὺ δύο τηλεγραφήματα ποὺ φέρουν ἀποτυπώματα δακτύλων. Ἐνδιαφερόμεθα πολὺ νὰ μάθωμεν τὴν προέλευσίν των. Ὁ κ. Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας σᾶς παρακαλεῖ πολὺ νὰ ἐξετάσετε τὸ γρηγορώτερον αὐτὰ τὰ ἀποτυ-